

Christophoros

XXXI. évfolyam, 1. szám

Ingyenes kiadvány

2024. böjt – Fastenzeit 2024

Türelemmel Isten közelében

„Miután negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül...” (Mt 4,2a)

Negyven nap hatalmas idő. Amikor az életünk dolgait tervezzük, ekkora távlatban már komoly változásokra, eredményekre számíthatunk. Mai világunk amúgy is azt várja el, hogy egy pillanatra se álljon meg semmi, pörögjön az élet, jöjjenek a történések. Így egy negyven napos időszakra biztosan nem állhat meg az élet. Nem is így tekintünk az előttünk lévő időszakra sem, hanem inkább gyűjtjük a bele foglalható terveinket: Mi minden lesz majd az ideai böjti időszakban...

Holott a bibliai képek egészen másról mesélnek nekünk a negyven napos időszakokról. Noé a bárkájában, Mózes a Sínai-hegyen, Jézus a pusztában negyven napon át semmi mást nem tett, mint az Isten közelségét, jelenlétét élte. A nagy dolgok csak utána következtek, nem a negyven napos időszak volt a történésekkel telezsúfolt időszak. A folyamatos aktivitásra ösztönző világunkban nehéz mindezt elképzelni, mert minden azt diktálja körülöttünk: aki megáll, lemarad, aki nem aktív, mindent elveszíthet.

Az őstörténetben Noé türelemmel várta a negyven napon át tartó esőzés végét. A pusztai vándorlás idején Mózes kitartóan imádkozott, és csak utána kapta meg a kőtáblákat. Jézus a pusztában böjtölt, és negyven nap után küzdött meg a kísértővel. Az ideai böjti időszakban tőlünk is azt várja Isten, hogy a vele való kapcsolatot keressük, hogy majd utána, az ünnep történéseiben az életünk nagy megmenekülését át tudjuk élni.

Nem könnyű, persze, mindez. Ilyen hosszú időben könnyen eltéveszthetjük a fókuszot, léphetünk rossz útra, érezhetjük azt, nem sikerült. A negyven napos időszak még egy nagy ajándékot kínál nekünk: negyven új esélyt. Ha közben botlunk, ott a következő nap, amikor újra nekifoghatunk. Próbáljuk jól használni ezt az időszakot, hogy Isten közelében élve felkészülhessünk arra, ő hogyan formálja majd át életünket, amikor annak jön el az ideje!

Pelikán András

Lélek-zet

Böjti türelem

„Legyetek tehát türelemmel, testvéreim, az Úr eljöveteléig. Íme, a földművelő várja a föld drága gyümölcsét, és türelmesen várja, amíg az korai és késői esőt kap.” (Jak 5,7)

Nem látszik, hogy jönne az Úr. Sokkal valóságosabbnak tűnik ez a világ, mint Jézus ígérete. Mit tehetünk? Beletörődhetünk a helyzet megváltoztathatatlanságába, vagy erőszakkal szembeszegülhetünk az uralkodó renddel. Ezekkel szemben igénk egy harmadik megoldásra hív: a biztos reménységre épített türelmes várakozásra. Mert a Megváltó visszatérése és az ezzel járó fordulat biztos, mint az előbb vagy utóbb megérkező csapadék és a belőle érlelődő termés. A keresztény hit nem az elképzeltbe menekül a valóság elől, és nem bizonytalanra épít, hanem egészen biztosra, csak a még ezután érkezőre alapoz.

Luther Márton szerint hinni annyit jelent, mint várni. Hiszem, hogy a böjti idő türelemre int minket. Ez a türelem nem beletörődést jelent, hanem azt, hogy egyelőre elviselem a különbséget a látható és az ígért között. Nem is az ugrásra kész felkészültséget jelenti, amely után aztán én akarom megváltoztatni magamat

és a világot. Hanem hogy arra a kegyelemre bízom magamat, amely független tőlem, nem rajtam múlik.

Türelem rózsát terem – tartja a közmondás. Pedig nem a türelem termi. De a türelemnek méltónak kell lennie a rózsához. A böjti idő nem csupán a tövisokről szól, hanem azt hirdeti, hogy lesz rózsza, van rózsza. Isten adja, hogy ez a rózsza türelmet is teremjen számunkra.

Imádkozunk! Istenem! Add, hogy észrevegyem, van mit várnom. Nem mondhatok le valami szentebbről, tisztábbról annál, amit magam körül látok, vagy amit én meg tudok valósítani. És nem is hagyatkozhatom csupán a saját erőmre. Sokszor egyedül érzem magam, mintha egészen távol lennél tőlem. Add, hogy megtapasztaljam, mégis számíthatok rád, nem hagysz magamra, termőre tudod és akarod fordítani az életemet. Ámen.

Dr. Tóth Károly

Jézus magánya – értünk

„Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?

Távol van tőlem a segítség, pedig jajgatva kiáltok!” (Zsolt 22,2)

Krisztus utolsó hét szava a keresztfán – a hívő Franz Joseph Haydn ezzel a művel interpretálta, mit jelent számára a feltámadott Krisztussal élni. Aki meghallgatja ezt a zeneművet, azt mélységében megrendíti, hiszen arról a kereszten elvégzett megváltásról, Isten végtelen szeretetéről és kegyelméről tanúskodik, amely életünk ajándéka, amely a böjti úton elindulva egyre közeledik felénk és felismerteti velünk, mit tett értünk a mindenható Isten.

„Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?” – A legnagyobb magány és elhagyatottság, amikor nincsenek szavak, csak a tanult zsoltár szavai jönnek a szenvedő Jézus ajkára. Megérezte, milyen a teljes elhagyatottság, az istennélküliség. Jézusnak a kereszten semmije sincs. Eljut az Atyától való teljes elszakítottságig, hogy aztán betölthesse az űrt az emberi szívekben, és olyan ajándékot adjon, amely értelmileg felfoghatatlan.

A böjti úton elindulva mindannyiunknak lehetősége van megállni, elcsendesedni, közelebb lépni, lekuporodni, megérezni, mi történt ott a keresztnél, a kereszten és a kereszt után. Erősödünk meg abban a bizonyosságban, hogy Jézus értünk élte át a teljes elhagyatottságot, hogy nekünk ezt az irtózatot magányt soha ne kelljen átélni, hiszen ő ott van velünk, életünk minden pillanatában, a legnagyobb elkeseredésben és magányban is.

Imádkozunk! Úr Jézus Krisztus! Köszönjük neked, hogy magadra vállaltad a szenvedést, a teljes elhagyatottságot, ezért velünk érzel, amikor mi hasonlókat élünk át. Köszönjük, hogy a nehéz pillanatokban, a kilátástalannak tűnő helyzetekben is van kihez kiáltanunk, és te meghallgatsz minket. Kérünk, a böjti úton lépj közel hozzánk, hogy mindennap megtapasztaljuk kegyelmedet és szeretettedet. Ámen.

Torma-Hasza Mónika

Imádságok a békéért

Két éve már, hogy szívszorító hírek érkeztek hozzánk: háború dúl a közelünkben. Akkor őszinte reménnyel kezdtünk olyan imádságba, melyben Istent a szenvedések mielőbbi végéért, a háború megnyugtató befejezéséért szólítottuk meg. Templomunk előterében azóta is ott vannak, sőt, gyűlnek az imádságok. Hiszszük, hogy a közösen, egymást erősítve mondott, írt, gondolt imáink Istennél jó célba érnek.

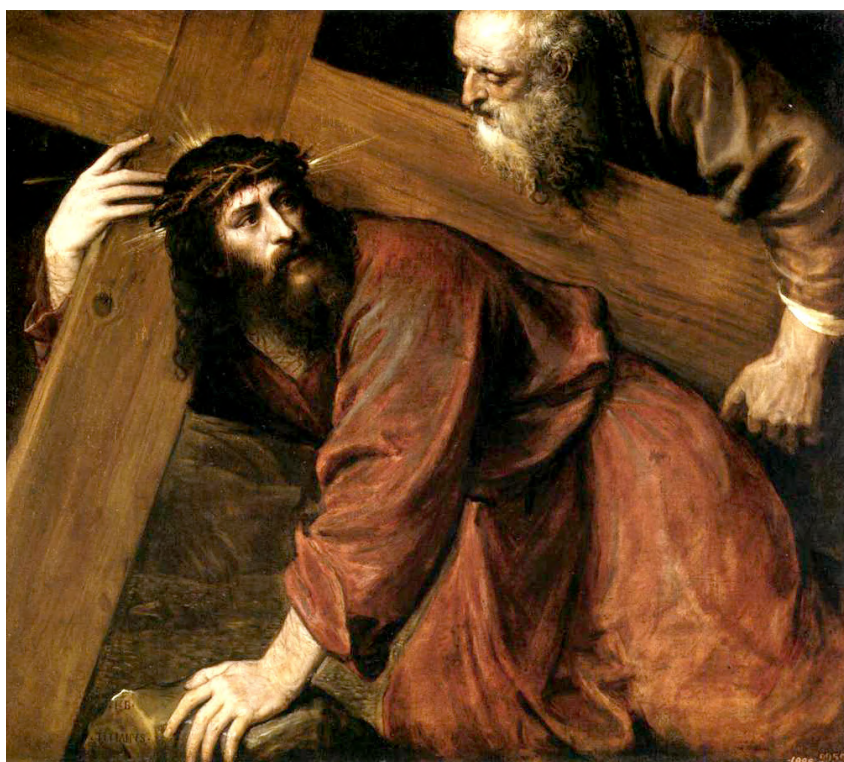
Sajnos ma már tudjuk, az akkori reményeink nem váltak valóra, és úgy tűnik, még mindig hosszan elhúzódó szenvedés és ellenségeskedés van Ukrajná-

ban. Mégsem hiábavaló a mi imánk. Isten kezébe kell tennünk mindazt, ami szívünket terheli, átadva neki azt, hogy kéréseinkre bölcs akarata szerint adjon választ. Ne csüggedjünk tehát az imádságban. Isten terveit, akaratát, vagy akár az ő értünk és miattunk való szomorúságát sem érthetjük meg emberi gondolkodásunkkal. „Legyen meg a Te akaratod” – hangzik Jézus nekünk tanított imájában. Imádkozzunk tehát a békéért, Isten jóindulatáért, csodájáért, a világ nyugalmaért.

Pelikán András

A vakok látnak

„Azután maga mellé vette a tizenkettőt, és így szólt hozzájuk: Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és beteljesedik mindaz, amit a próféták az Emberfiáról megírtak. Átadják a pogányoknak, kigúnyolják, meggyalázzák, leköpik, és miután megostorozták, megölik, de a harmadik napon feltámad. Ők azonban semmit sem értettek ezekből. Ez a beszéd rejtve maradt előlük, és nem értették meg a mondottakat. Történt pedig, amikor Jerikóhoz közeledett, hogy egy vak ült az út mellett, és koldult. Hallotta, hogy sokaság megy el mellette, kérdezősködött, hogy mi az. Megmondták neki, hogy a názáreti Jézus megy arra. Ekkor így kiáltott fel: Jézus, Dávid Fia, könyörülj rajtam! Akik elöl mentek, rászóltak, hogy hallgasson el, de ő annál inkább kiáltozott: Dávid Fia, könyörülj rajtam! Jézus megállt, és megparancsolta, hogy vezessék hozzá. Amikor közel jött, megkérdezte tőle: Mit kívánsz, mit tegyek veled? Ő így szólt: Uram, hogy újra lássak. Jézus ezt mondta neki: Láss! A hited megtartott. És azonnal megjött a szeme világa, és követte őt, dicsőítve Istent. Amikor ezt látta az egész nép, dicsőítette Istent.” (Lk 18,31–43)

Pár nap és itt a böjt. A mai ige is erre figyelmeztet. A benne elmondott események akkor történnek, mikor Jézus utolsó útját járja átkelve a Jordánon s megy Jerikón át a Golgotha felé. Az Ótestamentum prófeciáin megélestedett szemmel jól látja, merre és hová visz az út, körülötte azonban vak emberek vannak. Vakok a tanítványok, akik követik az úton és vak a koldus, aki az út mellett üldögél. Nem egyforma a vakságuk. A tanítványok lelkiileg vakok, a koldus testileg vak. A két vakság közül a tanítványoké a nagyobb. A legnagyobb vakság ezen a világon nem látni a keresztet, a rajta kijelentett isteni kegyelmet, a váltáságot. Sokkal többet veszít az, aki ezt nem látja, mint az, aki sohasem látta, hogy milyen kék az ég, milyen tarka a hímes rét, milyen színpompás a végtelen tenger. Aki a keresztet nem látja és nem fogja fel az üzenetét, afölött

összedől a világ s tragédiává válik, mikor bekövetkeznek a nemszeretem napok. Ezért lett a tanítványok számára is mindent felborító inzultus a nagypénteki esemény. Júdás elárulta, Péter megtagadta, Tamás kétkedni kezdett, az emmausi tanítványok hite megingott, a többiek is fejvesztetten remegtek.

Keresztyén szemmel olvasva az ígét, nehezen tudjuk megérteni, hogy a tanítványok nem értették meg, amit Jézus mondott. Olyan világosan beszélt! Nem is először mondta meg ezeket. A mai ígében már harmadszor jelenti meg szenvedéseit és kínos halálát. De hát a vaknak hiába mondom el a legszínesebb szavakkal is, hogy milyen a világ..., nem tudja elképzelni épp azért, mert vak. A legvilágosabb, félre nem érthető szavak is leperegnek a tanítványok lelkéről, mert az a meggyőződésük, amit Péter, mikor Jézus először jelentette szenvedését, ezekben a lelkes szavakban fejezett ki: „Mentsen Isten, Uram! Nem eshetik ez meg te veled.” (Mt 16,22) Elképzelhetetlennek tartják, hogy Isten ilyen borzalmas dolgot megengedjen. Luther szerint bizony azzal áztatgatták magukat, hogy Jézus szavainak valamilyen más, mélyebb, átvitt, lelki értelme van.

A tanítványok vaksága nagyobb és veszedelmesebb, mint a koldusé. A testileg vak csak ebben a világban tévedhet el, a lelkileg vak azonban beletéved a pokolba. Nagyobb és veszedelmesebb a lelki vakság, mint a testi, de nem reménytelenebb. Erre is áll, mint a koldus esetére: Aki látni akar, azt az Úr meggyógyítja. A lelki vakság gyógyulásának útja szinte lépésről-lépésre ugyanaz, mint a testi vakságé. Nézzük végig és járjuk végig nagy vonásokban ezt az utat!

1. Látni akarsz?

Tudd meg, hogy vak vagy!

Csak azt lehet meggyógyítani, aki tudja, hogy beteg. Aki abban a hiedelemben él, hogy egészséges, egyáltalán nem hajlandó orvoshoz menni. Tudod-e te, hogy vak vagy? Jézus beszél olyan keresztyénekről, akiknek sejtelmük sincs arról, hogy nem látnak, sőt kitűnően érzik magukat a sötétségben. A laodiceai gyülekezetnek ezért üzeni: „Ezt mondod: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak.” (Jel 3,17) Pál apostol egyenesen arra mutat rá, hogy ez a lelki vakság nem valami, az élet folyamán szerzett betegség az embernél, hanem születési állapot. Lelki vaknak születünk, mint a kis macska. Erre utal, mikor azt mondja: „Érzéki ember nem foghatja meg az Isten lelkének dolgait; mert bolondságok néki; meg sem értheti.” (1Kor 2,14) Az a tény tehát, hogy hiszel Istenben, jársz templom-

ba, imádkozol, igyekezel becsületes életet élni, még nem bizonyíték amellett, hogy veled megtörtént a jerikói vak koldus csodája s születési vakságodból ki-gyógyított Jézus. A lélek vaksága és látása azon dől el, hogy mi számomra a kereszt. A lelkileg vak nem tud vele mit kezdeni, mint a tanítványok. Legfeljebb hősi tragédiát lát benne, de az engesztelő áldozat-jellege érthetetlen számára. Nem lehet az – mondja –, hogy Isten ilyen vérszomjas lenne s ilyen emberáldozatot követelne a kiengesztelésére! Megbocsát Ő e nélkül is.

Ez a hit csak a jó napokra elég. Mikor ránk tör a nyomorúság, mikor nem látjuk Isten szeretetét, egyszerűen meginog a hitünk abban, hogy igazán szeret-e Isten. Mikor elraboltatik tőlünk e világ öröme, csalódásba és keserűségbe süllyedünk, mert nem ismerjük a váltság örömét. Mindig akkor lép be életünkbe zavar s lesz békétlenné a szívünk, mikor elhomályosodik előttünk a kereszt s mindig akkor szenvedünk hajótörést, ha nem látjuk többé Isten Bárányát, ki bűnünket hordozta a Golgothán. Ez a keresztyén szem szürke hályogja.

2. Látni akarsz? Higgy Jézus Krisztusban, mint az élet világosságában!

A vak embernek nem volt szüksége arra, hogy valaki bebizonyítsa neki, hogy vak. Jézus mégis tudatosítani akarta benne a vakságát, mikor ezt a látszólag teljesen felesleges kérdést teszi fel neki: „Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?” (41. v.) A vak helyzetének teljes ismeretében felel reá: „Uram, hogy az én szemem világa megijöjjön.” (41. v.) Szüksége volt azonban a vak koldusnak külső támogatásra ahhoz, hogy hinni tudjon Jézusban, mint a vakok orvosában. Látni sosem látta. Valószínűleg hallani sem hallotta soha. Beszélni sem beszélt Vele azelőtt. Csak másoktól hallott Róla. Talán koldus társai beszéltek Róla csodás történeteket, melyek mind azt mutatták, hogy mennyi szeretet és mennyi hatalom van benne. Talán akadt is közöttük olyan, akit Ő gyógyított meg nyomorúságából. Vagy az utcán járókelő emberek beszélgetéséből, talán vitatkozásából fogott el egy-két mondatot. Elég az hozzá, hogy hitt másoknak s ezért hitt Jézusban. Hite nem csupán afféle mindent megpróbáló kísérletezés. Az az erőszak, amellyel Jézushoz akar jutni, midőn meghallja, hogy Ő megy el előtte az úton, kétség nélkül bizonyítja, hogy a vak koldus erre a hitre mindent rátett.

Ma is így születik a hit: embereken keresztül, hitből hitbe. Az egyik ember hite szüli a másikat. A vak hisz a látónak. Hiszel-e te annak, ki neked Jézus Krisztusról, mint az élet világosságáról beszél? Hiszel-e most nekem?

3. Látni akarsz? Akkor ne akadj el embereknél!

Van ember, aki hitre segít és van, aki akadályoz a hitben. Van, aki Jézushoz segít, és van, aki utamat állja, amikor Jézushoz szeretnék jutni. A jerikói vak koldusnak is meg kellett ezt tapasztalnia. Méghozzá az ő esetében nem Krisztus ellenségei, nem a hitetlen világ állott közé és Krisztus közé, hanem azok, akik Krisztussal jártak, az Ő zárandokcsapatának tagjai. Mikor a vak meghallotta, hogy a Názáretbeli Jézus megy el arra és ő elkezdett kiáltani: „Jézus, Dávidnak fia, könyörülj rajtam!” (39. v.), a zárandokok rászóltak, hogy hallgasson. Mikor nem hallgatott el, még meg is dorgálták őt. Illetlen rendzavarásnak tekintették a vak könyörgését. Fülüket bántotta, kultikus érzésüket sértette a vak koldus kiáltozása. Élvezték, hogy láthatják, hallhatják Jézust, Vele lehetnek s nem volt szánsalom a szívükben az iránt, aki Jézus nélkül sötétségben vergődött. A vak koldus azonban nem engedte magát elhallgattatni. Az volt az érzése: most, vagy soha. Igaza is volt. Jézus akkor ment utoljára Jerikón keresztül. Ha ezt az alkalmat elmulasztja, soha többé nem találkozhatik Vele.

Akinek nincs mersze erre a szent erőszakoskodásra, az elakad az embereknél és nem jut el Jézushoz. Néha még az is előfordul, hogy magával Jézussal szemben is szükség van erre a szent erőszakoskodásra. A kananita asszonyt maga Jézus tolja el Magától, Ő maga áll a könyörgő asszony és a könyörgést meghallgató Megváltó közé, de a kananita asszony nem akad el ezen az emberi akadályon. Megállja a próbát és meghallgattatik. (Mt 15,21–28)

4. Látni akarsz? Kövesd a megtalált Világosságot dicséretmondással!

A csoda megtörtént. Jézus látóvá tette a vakot. Így írja le ezt szent leckénk: „És azonnal megjöve annak szeme világa, és követé őt, dicsőítvén az Istent, az egész sokaság pedig ezt látván, dicsőséget ada az Istennek.” (43. v.) A vak koldus tehát nem körül néz a gyógyulása után a még nem ismert világban, nem az eget, a napot, a földet, fákat, embereket, a várost issza szomjas tekintete, hanem arra néz, aki meggyógyította, látja irgalmas, szelíd szemét s rögtön a nyomába szegődik. Jézusról bizonyonnyal önmagára esik tekintete. Elszörnyülködve szemléli koldusrongyait és minden szennyét, mely úgy kirí az ünneplőbe öltözött zárandokcsapatból. Mégis követi Jézust. Ajka, mely eddig csak alamizsnáért tudott reszkető, szánsalmat kelteni akaró hangon énekelni, most egyszerre hallelujára nyílik. Dicséri és dicsérteti Istent, hiszen az egész sokaság vele magasztalja Istent.

Akinek Jézus ma megnyitja szemét, az is kettőt lát meg: egy borzalmast és egy csodálatosat. A borzalmas az ő bűne, a csodálatos az Isten kegyelme. A kettőt együtt látja meg az előtte felmagasztosult kereszten: Ilyen nagy a bűnöm, hogy csak ez a véres kereszt tudta eltörölni! és: Ilyen nagyon szeret Isten, hogy ezt vállalta értem! Ez a látás teszi őt örökre a Krisztus követőjévé. Ezt a látást azonban el is lehet veszíteni. Vissza lehet esni a vakságba. Csak az marad meg a megnyílt szemek életében, aki hálás dicsérettel követi az Urat, még a Golgothára is. Uram, cselekedd, hogy az én szemem világa megjöjjön és megmaradjon! Ámen.

Túróczy Zoltán

(1956. február 12., turoczy.lutheran.hu)

És Christophorus énekelt

vinnélek át a mély vizen
nyakamban ülnél vállamon
segíts vad árba szállanom
vinnélek át a mély vizen
mint csillagot nagy éj viszen
mint szél nyaraknak illatát
miként rügyecskét ringat ág
hordozlak mint a fájdalom
vinnélek át a gyors vizen
nyakamban ülnél vállamon
segíts sodrásban állanom
vinnélek át a gyors vizen
mint mindenséget sors viszen
miként rügyecskét ringat át

halálom rajtad villan át
ha gyermek még a fájdalom
vinnélek át a mély vizen
nyakamban ülnél vállamon
segíts sodrásban állanom
vinnélek át a mély vizen
mint szívverést ha vér viszen
miként rügyecskét ringat ág
ha semmiségbe illan át
a súly a sodró fájdalom
vinnélek át a gyors vizen
nyakamban ülnél vállamon
segíts vétkeimtől válanom
vinnélek át a gyors vizen

mint teljességet torz viszen
úgy hordanálak vállamon
ringatva mint a fájdalom
miként rügyecskét ringat ág
mint szél a széna illatát
vak úr szülötte csillagát

Kovács András Ferenc

Gyülekezetünk életéből

Farsangi fánkdélután

Januárban újra farsangi fánkdélutánt tartottunk. Az alkalmat áhítattal kezdtük. A kézműveskedés során a gyerekek álarcokat készíthettek. A fotósarokban farsangi hangulatú családi képek készülhettek. Vendé-

günk volt a Hunyadi AMI néhány művésztanára és növendéke, akik hangszert mutattak be. Szokás szerint tombolával és a fánkkóstolással zárult a délután.

Energetikai korszerősítés

A 2022-ben kezdődő energiaválság rámutatott arra, milyen nagy a jelentősége a fűtés hatékonyságának. Részben az országos egyház, részben a kormányzat pályázati támogatásaival az elmúlt egy év során gyülekezetünk több energetikai fejlesztést is meg tudott valósítani: Korszerűsítettük a templomi padfűtést, ami így kevesebb áramot fogyaszt és biztonságosabb is. A gyülekezeti ház több ablakát olyan nyílászáróra tud-

tuk cserélni, ami sokkal jobban szigetel. A gyülekezeti ház padlásfödémére vastagabb szigetelést terítettünk. Ezekkel együtt az elmúlt egy évben egyes energiaárak is csökkentek. Így összességében jóval gazdaságosabban működtethető mind a templomban mind a gyülekezeti házban használt fűtés.

Dr. Tóth Károly

Gyülekezeti választás 2024

Tájékoztató a február-márciusi gyülekezeti választásról

A gyülekezeti választáson azok szavazhatnak és lehetnek jelöltek, akik gyülekezetünk tagjai, és 2023-ban fizettek gyülekezetünkben egyházfenntartói járulékot. Ők szerepelnek a választói névjegyzékben, ami a templom előterében megtekinthető.

A választás első fordulóját február 25-én, vasárnap délelőtt tartjuk. Az istentisztelet előtt és után, reggel 7.45 és délelőtt 11.30 között lehet leadni a szavazatokat a templom előterében, az előre elkészített szavazólapokon. Március 10-én második forduló tartunk azokkal a tisztségekkel kapcsolatban, amelyekre egyik jelölt sem szerzett a szavazatok 50%-ánál többet, vagy amelyeknél szavazategyenlőség alakult ki.

A szavazólapon hat tisztségre és három testület tagjaira és póttagjaira lehet szavazni. Minden jelölt neve mellett egy négyzet szerepel az „igen”, egy másik

pedig a „nem” szavazat céljából, a megfelelő négyzetbe kell X-et tenni. Ha a szavazó egy-egy tisztség vagy testület esetében minden négyzetet üresen hagy, vagy több jelöltre szavaz igennel, mint ahány személy megválasztható, szavazata érvénytelen. Ha a szavazó egy-egy tisztség vagy testület esetében egy vagy több jelöltre igennel vagy nemmel szavaz, másoknál viszont üresen hagyja a négyzeteket, az üres sor is „nem” szavazatnak számít, tehát nem lehet egyesekre szavazni, másokkal kapcsolatban tartózkodni. A tisztséget azok nyerik el, akik több „igen” szavazatot kaptak. Kérjük, hozzanak magukkal tollat, a kitöltés várhatóan több percet vehet igénybe.

Az öt tisztség (másodfelügyelő, magyar gondnok, német gondnok, jegyző, számvevőszéki elnök) esetében egy-egy főt választhatunk meg, tehát minden sza-

vazó csak egy-egy jelöltre szavazhat érvényesen.

A következő hat év választásainak lebonyolítására 3-5 tagú jelölőbizottságot kell választanunk, tehát legfeljebb 5 főre lehet érvényesen igennel szavazni. Az elnökön kívül 2-6 tagot kell választanunk az egyházközség gazdálkodását ellenőrző számvevőszékbe, tehát legfeljebb 6 jelöltre lehet érvényesen igennel szavazni. Az egyházmegyei közgyűlésbe 2 gyülekezeti küldöttet és 2 pótküldöttet választunk, tehát legfeljebb 2-2 jelöltre lehet érvényesen igennel szavazni.

A következő tisztségviselők hivatalból teljes jogú tagjai a presbitériumnak: a gyülekezet lelkészei, felügyelő, másodfelügyelő, magyar gondnok, német

gondnok, jegyző, a Fabricius szeretetotthon igazgatója, a Hunyadi iskola igazgatója. Rajtuk kívül a gyülekezet 10 tagot választhat a presbitériumba, valamint a következő években esetleg kieső presbiterek pótlására 10 póttagot. Tehát a presbiterjelöltek közül legfeljebb 20-ra lehet érvényesen igennel szavazni. A megválasztható tagok és póttagok számát a szavazólapon is feltüntetjük.

A megválasztott tisztségviselőket és testületi tagokat március 28-án, nagycsütörtökön, a 18 órakor kezdődő kétnyelvű istentisztelet keretében iktatjuk be. Megbízatusuk hat évre, beiktatásuktól 2030 tavaszáig szól.

Jelöltek a másodfelügyelői tisztségre – megválasztható: 1 fő

BALOG SÁNDOR TAMÁS

(52 éves, építőmérnök)

Balog Sándor Tamás vagyok, anyai nagyszüleim békéscsabai evangélikus tótok voltak, gyermekkoromban nagymamámmal sokat voltam a békéscsabai evangélikus nagytemplomban. Sopronban feleségemmel, Joó Katával és az akkor egy éves Lotti lányommal templomunkban kereszteltet meg; majd a kisebbik, Szandi lányom is itt vette fel a keresztséget.

KÓNYI-KISS GÁBORNÉ DR.

(66 éves, nyugalmazott jogász, egyetemi oktató)

Sopronban születtem és eddigi életem minden évét, egy rövid kétéves kitérővel, szülővárosomban töltöttem. Pályám, életutam során mindig fontos volt számomra, hogy bármilyen tevékenységet is folytatok, az közösséghez kötődjön, és én annak a közösségnek hasznos, építő tagja legyek. Köztisztviselőként 28 éven keresztül szolgáltam városom közösségét. Azt a szolgálatot, amit a polgári munkám során megtanultam, e közösségben is mérvadónak tekintem, melynek kifejeződése, hogy 11. éve szolgálhatok az Evangéli-

kus Szeretotthon igazgatósági tagjaként, és 6 éve a jelölőbizottság elnökeként. A legfontosabbnak az egyházközség közösségének fejlesztését tartom, ami megjelenik aktív és növekvő létszámban, és egyre erősödő olyan belső összetartozásban, ami vonzást tud kifejteni környezetére, és a közösségünkhöz tartozó fiatalokat megtartja, bevonja az egyházközség feladataiba.

Jelöltek a magyar gondnoki tisztségre – megválasztható: 1 fő

HARSÁNYI ESZTER

(41 éves, építészmérnök)

Szimon János bácsi keresztelt a soproni templomban. Gyermekkoromat Mórachidán töltöttem, ahol aktívan részt vettem a gyülekezeti életben, és tíz évesen először elmentem a főtí kántor-

képzőbe. Nyári táborok, ifjúsági alkalmak, a konfirmáció, bibliaórák, istentiszteletek kedves emléke köt az akkori, ottani gyülekezethez.

A líceumban érettségiztem, majd építészmérnöki diplomát szereztem. Családommal Sopronban élünk. Két lányunk a Líceumba jár. Korábban pár évig Hegykőn laktunk és a balfi istentiszteleteket látogattuk. Ott presbiterként és kántorként szolgáltam. Gyer-

mekeim konfirmációja kapcsán a német istentiszteletekre kezdtünk járni, ahol igazán otthonra találtunk.

Műemlékfelügyelőként a Kormányhivatalnál dolgoztam, engedélyező hatóságként a Soproni Járásban lévő műemlékek, főleg templomok helyreállítását ellenőriztem, műemléki értékek restaurálását kísértem fi-

gyelemmel. 2020 óta egy műemlékfelújításokat végző kivitelező cégnél építésvezetőként tevékenykedem.

Szakmai tapasztalatommal magyar gondnokként vagy presbiterként a gyülekezet életéhez tartozó épületek karbantartását, helyreállítását szeretném segíteni.

DR. LOSONCZI FERENC

(82 éves, nyugdíjas)

1942. november 7-én születtem Losoncon. Jelenleg 82. évemben vagyok. Nyugdíjas éveimet töltöm. 1954-ben konfirmálkodtam Kőbányán Koren Emil tiszteletes úr szolgálati idejében.

1972-ig, mikor családommal Sopronba költöztünk, a MÁV Vezérigazgatóságán dolgoztam. Nyugdíjba a GySEV Zrt. igazgató-helyettesi beosztásából vonultam 2001-ben, ahol rövid megsza-

kítással 25 évet dolgoztam. Közgazdasági diplomával rendelkezem és 1976-ban doktori címet szereztem.

1972-ig Budapesten, Kőbányán laktam, ahol a Kőbányai evangélikus gyülekezet tagja voltam. Jelenleg odatartozónak is érzem magam, és aktív kapcsolatot tartok a gyülekezettel, valamint Kinczler Irénkével, akivel kis gyermekkorom óta és ma is személyes a kapcsolatam van. Emlékezetem szerint anyai nagypapám Balassagyarmaton a gyülekezet presbitere volt.

1969-ben nősültem, 2 gyermekem és 4 unokám van, áprilisra várjuk Isten segítségével első dédunokánkat.

MÁTIS TAMÁS

(53 éves, cégvezető)

Mátis Tamásnak hívnak, 53 éves, beledi származású vagyok. Evangélikus fiatalként akkori lelkészünk, Bence Imre hívásának köszönhetően vettem részt az egyházmegyei ifjúsági alkalmakon, majd 1989-ben Sopronba költöztem. Feleséggel együtt három gyermekünk és három unokánk van. Végzettségemet tekintve szobafestő, mázoló, tapétázó mester vagyok, cégemnek a Color-Dekor SMZ Bt.-nek 1994 óta vagyok vezetője. A gyülekezetben nagyon sok ingatlan felújításában részt vettem, ebből talán a legnagyobb munkák a Gyülekezeti ház felújítása, lakás kialakítása régi gyülekezeti teremből. Szintén részt vettem a teme-

tőkápolna festésében 2015-ben és a mellékhelyiségek kialakításában is. Gyakorlati embernek érzem magam, s talán tanácsaimmal, problémamegoldó képességgel tudok segíteni a gyülekezet épületeinek, helységeinek felújításában, javításában, gazdaságosabbá tételében.

Fontos számomra a gyülekezetben végzett segítő munka, – melyben családommal és barátainkkal együtt tevékenykedhetünk – mert igazi közösséggé formált bennünket.

Jelölt a tiszteletbeli presbiteri tisztségre

GÁLOS ERNŐ

(86 éves, nyugdíjas)

Gálos Ernő vagyok. 1937-ben születtem. A második elemitől kezdve a Líceum épületébe jártam, mivel a tanítóképző gyakorlóiskolája a háborús események okán ott kapott szállást. Így az általános iskolát és a gimnáziumot is ott végeztem.

1946 óta rendszeres látogatója vagyok az istentiszteleteknek, 1950-ben konfirmáltam. 1963 óta a Soproni Tervezőirodában elektromos tervezői feladatokat végeztem, onnan mentem 1997-ben nyugdíjba.

Az 1960-as évektől tagja vagyok a presbitériumnak. Képviselőtestületi, majd vezetőségi tag lettem. 1980-as évektől másodfelügyelői tiszteletet töltöttem be. A templomban végzett különféle felújítási munkák során, szakmai ismereteim alapján, műveztettem, részterveket készítettem, gyakorlati rész-munkákat végeztem.

Jelölt a német gondnoki tisztségre – megválasztható: 1 fő

DR. FARSANGNÉ BÉRCI MÁRTA
(76 éves, ny. mérnök)

Több mint 24 éve igyekszem, mint német gondnok a mindenkori német (bajorországi) lelkes gyülekezetünk érdekében kifejtett szolgálatát támogatni.

Amennyiben a gyülekezet tagjainak bizalmát továbbra is élvezhetem, úgy az elkövetke-

zendő periódusban is minden erőmmel azon leszek, hogy a gyülekezeti alkalmainkon résztvevők létszáma növekedjen. Gyermekcsoportunk résztvevőinek, a konfirmandusainknak és a megkonfirmált ifjúságnak lutheránus tradícióinkat továbbadjuk, valamint a testvérgyülekezeteinkkel fennálló baráti kapcsolatainkat fenntartjuk és tovább ápoljuk.

Ezen túlmenően szeretném az új vezetőség gyülekezeti munkáját tudásommal és tapasztalataimmal messzemenően támogatni.

Jelölt a jegyzői tisztségre – megválasztható: 1 fő

SOÓSNÉ VÁMOS MÓNICA
(51 éves, köztisztviselő)

Soósné Vámos Mónika vagyok. 1973-ban születtem Sopronban, és egész életemben itt is éltem. Jelenleg köztisztviselőként dolgozom Sopron Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatalában.

Kisgyermekkorom óta vagyok a gyülekezet tagja. A gyerekistentisztelet, ifjúsági csoport volt, ami teljessé tette a napjaimat. Rendszeresen közreműködtem az alkalmakon, gitárral kísérve az énekeket, ahogy ezt számos nyári táborban is megtettem. Első gyermekem megszületését követően egy kicsit távolabb kerültem az egyházközségtől, hogy aztán a nagy-

lányom megszületése után ismét bekapcsolódhassak az istentiszteletek közösségébe. Az előző ciklus óta jegyzőként tevékenykedem. Szívesen veszek részt egyéb eseményen, alkalmon is. A gyülekezet tagjai az újjászerveződő könyvtárútitáskor, gyermekalkalmakon, teaházban találkozhatnak velem, de a Jótékonyági Bazáron is rendszeresen segítek. Harmadik gyermekem születésével ismét aktív részese lehetek az intézményünk életének.

Presbiterjelöltek – megválasztható: 10 presbiter és 10 pótpresbiter

BALOG SÁNDOR TAMÁS

(52 éves, építőmérnök) ld. jelöltek a másodfelügyelői tisztségre

BICZÓNÉ PITYER GABRIELLA
(44 éves, középiskolai tanár)

Német szakos tanárként dolgozom az Eötvös József Evangélikus Gimnázium, Egészségügyi Technikum és Művészeti Szakgimnáziumban. 44 éves vagyok, 2 gyermekünk, Flórián és Karolina szintén evangélikus intézménybe jár, mindketten a Hunyadi alsó tagozatán tanulnak.

2012 óta szolgálom presbiterként egyházközségünkben. Korábban az ifi csapat, majd a Baba-Mama kör egyik vezetője voltam, presbiterként tagja vagyok a Hunyadi János Ev. Óvoda, Ált. Iskola és AMI Igazgatótanácsának. Gyülekezetünk működését szívesen segítem, amennyire a kisgyermekes családi lét en-

gedi, elsősorban gyermekprogramokban, konfirmandus-hétvégén való részvétellel. Örömmre szolgál, hogy néhány kis csoport, melynek születésénél „bábáskodhattam”, évek óta jól működik, mutatva, hogy nagy igény van a kisközségekre is a hagyományos gyülekezeti események mellett.

Egész családommal szorosan kötődünk az egyházközséghez, életem legfontosabb eseményeinél a soproni evangélikus templom oltára előtt állhattam: keresztelőmon, konfirmációmon, esküvőmon, a presbiteri beiktatásom alkalmával, majd gyermekeim keresztelőjén is. Férjemmel is a gyülekezeti munkánk során ismerkedtünk meg. Sokat köszönhetek tehát ennek a közösségnek, melybe beleszülettem, megtartó erejéért nagy hálát érzek.

BUCHERT ESZTER*(49 éves, intézetvezetői asszisztens)*

Buchert Eszter vagyok. Családommal 2020-ban költöttünk Sopronba Kovácsszénájáról, egy Pécs közelében fekvő kicsi faluból. 49 éves vagyok.

Végzettségem biológia-német szakos középiskolai tanár, azonban tanárként nem, a hivatásos természetvédelemben viszont több mint két évtizeden keresztül dolgoztam. Jelenleg az osztrák Erdészeti Kutatóintézetben intézetvezetői asszisztensként erősítem a csapatot. Evangélikus családból származom,

édesapám a pécsi evangélikus gyülekezetben presbiterként és kántorként szolgált, jómagam 6 éves korom óta vagyok aktív evangélikus. A soproni gyülekezet tagjai a gyermek-istentiszteletekről és a könyvvásárokról ismerhetnek.

Megválasztásom esetén örömmel ajánlom fel szolgálataimat a gyülekezeti élet jobbítására, tudásomat a szervezet fejlesztésére.

CSÉRY KATALIN*(62 éves, idegenvezető)*

1962. szeptember 1-jén születtem Sopronban evangélikus családban. Elvált vagyok, egy 25 éves fiam van. Eredeti végzettségem mezőgazdász, évekig dolgoztam is a szakmámban. Most már 25

éve idegenvezető vagyok. Miért vállalnám a presbiteri tisztséget?

Azért, mert szeretnék tenni egyházunkért, a közösségért! Számomra a presbiteriség nem abból állna, hogy ünnepi alkalmakkor jó bevonulni a templomunkba. Tudom, hogy a munkánk tájékozottságot, kompromisszumkészséget, de kiállást is igényel. Aki ismer – főleg a temetői tevékenységem alapján –, az tudja, hogy a csípős nyelvem ellenére szívvel-lélekkel és fizikálisan is mellette tudok lenni egy jó ügynek.

Az evangélikus gyökereim mellett ökumenikus gondolkodásom, rálátásom is van.

DÁN ERNŐ*(64 éves, gépipari technikus)*

Dán Ernő vagyok, 64 éves. Sopronban születtem, legmagasabb végzettségem gépipari technikus. 2021-ig a soproni Elzett-nél dolgoztam, majd végkielégítéssel távoztam a cégtől, és jelenleg nincs munkahelyem. 2016-ban nősültem, feleségem római katolikus. 2019-óta közösen ápoljuk agyvérzés folytán súlyosan fogyatékosá vált anyósomat. A soproni evangélikus gyülekezethez a 2000-es évektől kezdtem el szorosabban kötődni, ebben Hegedűs Attila lelkésznek volt nagy szerepe. Az

általa vezetett bibliai beszélgetős alkalmak igazi hitmélyítő hatással voltak rám. Itt erősödött meg az ökumené iránti elköteleződés is. Számomra nagyon fontos a részvétel az istentiszteleteken, a szerdai bibliaórákon, és minden olyan alkalmon, melyek segítenek és megerősítenek Krisztus követésben. Szeretném a gyülekezet javát is szolgálni, ezért vállaltam el a presbiteri jelölést.

FRANK ÁGOSTON*(23 éves, tanársegéd)*

Ezen rövid bemutatkozással szeretném megköszönni, és el is fogadni a presbitérium tagjává való jelölésemet. Frank Ágostonnak hívnak, 23 éves vagyok, és jelenleg a Bécsi Egyetem Jog- és Alkotmánytörténeti Tanszékén dolgozom, mint tanársegéd, illetve

doktorandusz. A soproni gyülekezettel való kapcsolatom origója, az itteni templomban történt keresztelesem után, Holger Manke volt, aki először mint hittanár, majd mint lelkészem, végül pedig mint barátom ismertetett meg ezzel a kiváló közösséggel és nyújtott számtalan lehetőséget ahhoz, hogy én is részt vegyek a gyülekezet munkájában, szóval, cselekedettel és néha egy kis zongorajátékkal. Reményeim szerint legalább részben meg tudnám hálálni, megválasztásom esetén, azt a mérhetetlen jót, amit a gyülekezettől kaptam.

DR. FRANK NORBERT*(56 éves, egyetemi docens)*

Kedves Testvérek! Engedjék meg, hogy röviden bemutatkozzam: nevem dr. Frank Norbert, 56 éves vagyok, házas és két felnőtt gyermek édesapja. Munkahelyem a Soproni Egyetem, ahol habilitált docensi beosztásban oktatok az Erdőmérnöki Karon. Több

mint három évszázada Sopronban élő olyan evangélikus családból származom, ahonnan az apai ág tagjainak nagyrészt 1946-ban kitelepítették. Megválasztásom esetén célom a gyülekezet érdekében oly módon tör-

ténő munkálkodás, mely mind a magyar, mind pedig a német nyelvű tagjainknak melegedésére szolgál.

FÜZI TAMÁS

(53 éves, vállalkozó)

„Inkább növekedjete a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében.” (2Pt 3,18a)

1971. július 2-án születtem, 1990-ben végeztem a Róth Gyula Erdészeti és Faipari Szakközépiskolában, mint faipari technikus. 28 évvel ezelőtt édesapámmal alapított faipari vállalkozásomban dolgozom. Feleségem

Tisztelettel megköszönve jelölésüket, kérem további szíves támogatásukat.

óvodapedagógus, római katolikus.

Sümeghy Jóska bácsi evangélikus lelkész és Bar-na Máté domonkos atya vezetett minket oltárhoz húsz évvel ezelőtt. Ökumenikus házasságban neveljük három gyermekünket. Ábel egyetemista, Ádám kis gimnazista, Hanga ősszel kezdi az általános iskolát.

Elsősorban a szakmám és a vállalkozásom területén tudok hozzájárulni az egyház szolgálatához.

Tisztelettel fogadtam el a presbiteri jelölést, ezúton is köszönöm a bizalmat. Munkámmal szeretném segíteni, szolgálni a gyülekezetünket.

GERHÁT ORSOLYA

(47 éves, zenetanár)

Gerhát Orsolya 47 éves, zenetanár vagyok. A Horváth József Zeneiskola mellett a Hunyadi AMI-ban dolgozom. Régi evangélikus családban nőttem fel, így abban az ajándékban volt részem, hogy gyermekkoromtól kezdve megélhettem és gyakorolhattam hitemet. Kétgyermekes édesanyaként ezt a hitet és keresztyén értékrendet igyekszem legjobb tudásom szerint átadni gyermekeimnek is. Szívesen veszek részt az istentiszteleti zenei szolgálatokban, továbbra is örömmel segítenék a hitoktatóknak az

ifjúsági munkában. Fontosnak tartom a gyülekezet mindenkor belső megújulását, a testvéri közösség építését, a személyes kapcsolatok erősítését, a lelkigondozást. Megtiszteltetésnek és rendkívül felelősségteljes munkának érzem a presbiteri feladatokat. Amennyiben a Gyülekezet bizalmát elnyerem, igyekezni fogok minden erőmmel és képességemmel Istenre figyelve szolgálni.

HARSÁNYI ESZTER

(41 éves, építészmérnök) ld. jelöltek a magyar gondnoki tisztségre

HIRSCHLER KATALIN

(66 éves, német-angol tanár)

Három ciklusban voltam presbiter, megtisztelő megbízatás, de sokszor kihívás is. Hosszan sorolhatnám azokat a mély beszélgetéseket, amelyek a presbitereket összekapcsolják, és sorolhatnám a nehéz döntéseket is. Nagy formátumú lelkészegyeniségeknek segíthetjük a munkáját és nagyon jó látni, ahogy a

gyülekezet tagjai vasárnap és az ünnepeinken jönnek a harangszó hívására az istentiszteletekre. A Hunyadi iskola, óvoda, a Berzsenyi líceum, az Eötvös gimnázium, az idősök otthona, a testvérvárosi kapcsolataink, mind, mind meghatározóak a gyülekezetünk életében. Tudásommal és minden erőmmel igyekszem a mindennapokban is építeni, fenntartani ezt a közösséget, hogy minél többen élhessük meg a 2024-es év igéjét (ez volt a konfirmációi ígém): Minden dolgotok szeretetben menjen végbe! Alles, was ihr tut, geschehe in Liebe!

HIRSCHLER RÓBERT

(48 éves, vállalkozó)

Régi soproni evangélikus családba születtem 1976-ban. A Hunyadi iskola elvégzése után a Líceumban érettségiztem, majd a szakma kitanulása után a családi üveges vállalkozásban kezdtem dolgozni, aminek mostanra az ügyvezetője vagyok.

Feleségemmel tavaly ünnepeltük 25. házassági évfordulónkat, három gyermekünk, Anna, Fanni és

Márk szintén hunyadisok voltak és soproni evangélikus gimnáziumokban érettségiztek.

Kiskoromban nagyapámmal kezdtem a 10 órás Istentiszteletekre járni, ha a tizesen vagyok, ma is a régi helyre ülök.

Később a gyerekekkel évekig a gyermek Istentiszteletek

résztvevői voltunk és gyűjtöttük a matricákat. A német nyelvű alkalmak mellett nagyon szeretem a hangszerezés-zenés Tízórai-istentiszteleteket.

JANKÓNÉ KOMORNOKI KAROLINA

(44 éves, pszichológus)

1979-ben születtem Sopronban.

Az ELTE pszichológia szakán végeztem, majd a SE-n klinikai és mentálhigiéniai szakpszichológus vizsgát tettem.

2003 óta dolgozom a Soproni Gyógyközpontban a Pszichiátriai Osztályon és szakrendelésen pszichológusként.

Véleményem szerint a gyülekezetben a legfontosabb feladat a fiatalok felkarolása és aktivizálása a konfirmáció után is.

Férjemmel négy gyermeket nevelünk, egyikük már nagykorú.

Evangélikus családban nevelkedtem, evangélikus identitásom a konfirmációt előkészítő foglalkozások idején szilárdult meg. A gyermekeim számára a gyülekezethez tartozás élménye egészen kiskoruk óta megadatott a gyülekezet számtalan gyermekeknek szóló alkalmá révén. Ezért is nagyon hálás vagyok a soproni gyülekezetnek.

KÓNYI-KISS GÁBORNÉ DR.

(66 éves, nyugalmazott jogász, egyetemi oktató)

ld. jelöltek a másodfelügyelői tisztségre

KRUTZLERNÉ SZARKA TÜNDE

(60 éves, iskolaigazgató)

Gyógypedagógus, jelenleg a Doborjáni Ferenc EGYMI igazgatója. Pedagógusként fontosnak tartom, hogy a rám bízott gyerekek minél szélesebb körben fejlődjenek: az oktatás mellett a nevelés is nagy hangsúlyt kap. A sajátos nevelési igénnyel élők nevelése-oktatása számomra olyan értékeket rejt, melyek sokkal gazdagít-

ják életemet. Több éve segítek a gyerekcsoportok programjait (Kindergruppe, KIBIWO), ahol motiválást, biztatást kaptam. Ezen a területen továbbra is szívesen tevékenykednék.

DR. LOSONCZI FERENC

(82 éves, nyugdíjas) ld. jelöltek a magyar gondnoki tisztségre

ld. jelöltek a másodfelügyelői tisztségre

DR. MACHER GÁBOR

(41 éves, bíró)

Sopronban születtem, apai ágon evangélikus családba. A középiskola elvégzése után az ELTE ÁJK Győri Tagozatán folytattam jogi tanulmányokat. Az egyetem elvégzését követően 2006-ban vizsztatértem Sopronba és a Sopron

Holding Zrt.-nél jogi előadói pozícióba kerültem. A szakvizsga letételét követően közjegyzőhelyettesként dolgoztam dr. Horváth Csilla közjegyző közjegyzői irodájában. 2017. év februárjában Soproni Járásbíróságon helyezkedtem el bírósági titkárként, majd 2018-ban polgári ügyszakos bírói kinevezést nyertem.

Feleségem szakvizsgázott jogász, okleveles szociológus. Egy fiúgyermekem van.

DR. MAJOR TAMÁS

(55 éves, okl. erdőmérnök, egyetemi oktató)

1969-ben születtem Sopronban, egy testvérem van (ikrek vagyunk).

Édesapám evangélikus, édesanyám római katolikus.

1987-ben érettségiztem a Berzsényi Dániel Gimnáziumban, majd egy év kötelező katonai szolgálat után 1988-ban kezdtem meg egyetemi tanul-

mányaimat. A diploma megszerzését követően a Roth Gyula Erdészeti és Faipari Szakközépiskolában kezdtem dolgozni, majd 1997-től Sopronban az egyetem Erdőmérnöki Karán tanítok. 2009 húsvétján konfirmált Hegedűs Attila lelkész.

Feleségemmel, Bruckner Judittal, aki régi soproni evangélikus családból származik, 2009 nyarán házasodtunk össze.

2009 őszén kapcsolódtam be a Soproni Evangélikus Gyülekezet Hírlevelének szerkesztésébe. A szerkesztői munkát doktori disszertációm készítése miatt pár évre megszakítottam, de 2014 óta ismét lelkesen és szívesen végzem ezt a munkát.

A 2018-as választások során jelölőbizottsági tagnak, majd 2022 decemberében az Egyházmegye Jelölő és Szavazatszámlláló Bizottságába választottak.

Erdészeti és Faipari Szakközépiskolában kezdtem dolgozni, majd 1997-től Sopronban az egyetem

Erdőmérnöki Karán tanítok.

2009 húsvétján konfirmált Hegedűs Attila lelkész.

Feleségemmel, Bruckner Judittal, aki régi soproni evangélikus családból származik, 2009 nyarán házasodtunk össze.

2009 őszén kapcsolódtam be a Soproni Evangélikus Gyülekezet Hírlevelének szerkesztésébe. A szerkesztői munkát doktori disszertációm készítése miatt pár évre megszakítottam, de 2014 óta ismét lelkesen és szívesen végzem ezt a munkát.

A 2018-as választások során jelölőbizottsági tagnak, majd 2022 decemberében az Egyházmegye Jelölő és Szavazatszámlláló Bizottságába választottak.

DR. MAJORNÉ BRUCKNER JUDIT

(51 éves, óvónő – óvodavezető)

Soproni evangélikus családból származom, két testvérem van. Erdőmérnök férjemmel 2009 nyarán házasodtunk össze.

Óvónői diplomám megszerzése után, 1993-ban kezdtem el a Hunyadi Evangélikus Óvodában dolgozni, mely 2006-tól gyülekezetünk fenntartásában működik.

Óvodavezetőként 2010-től végzem feladataimat óvodánkban, ahová túlnyomórészt evangélikus felekezetű családok gyermekei járnak. Célunk közösen a szülőkkel a gyermekek fejlődésének, készségeinek, képességeinek kibontakoztatása és a hitre való nyitottság

biztosítása szeretetteljes kerestén óvodában.

Szívesen veszek részt gyülekezetünk életében! Az előző ciklusban is vállaltam presbiteri jelölést. Istentiszteleteken az áldozati gyűjtésben segítetek.

Szabadidőmben kórusokban, a gyülekezetünk Tízórais zenei csoportjában és a Liszt Pedagógus Kórusban éneklek.

Fontosnak tartom, hogy élő, aktív gyülekezetet építsünk, melyben a testvérek odafigyelnek egymásra, közösséget építenek és szükség szerint segítik egymást!

MÁTIS TAMÁS

(53 éves, cégvezető) ld. jelöltek a magyar gondnoki tisztségre

NAGY SZABOLCS

(54 éves, közgazdász)

1970-ben születtem. Feleségem és lányom szintén evangélikus.

2006 óta vagyok presbiter, 25 éve a bankszektorban dolgozom.

Az elmúlt időszakban elsősorban pénzügyi területen és a jelölőbizottságban segítettem a gyülekezeti munkát, valamint tartottam gyerek-istentiszteletet is.

Bár az operatív feladatokban többségében vannak az anyagi kérdések, elsősorban azt kell szem előtt tartanunk, hogy célunk nem ingatlanok és beruházások kezelése, hanem Jézus Krisztus megváltó munkájának, Isten szeretetének hirdetése.

Elképzelésem egy olyan gyülekezet fenntartása, ami sokszínű, sokféle embert foglal magába és képes saját erőből missziós munkát végezni.

Tanár és közgazdász végzettségem mellett hittanár oklevelem is van, 2000-ben végeztem az Evangélikus Teológián.

NÉMETH EDE

(54 éves, közgazdász)

16 éve vagyok a gyülekezet tagja. Gazdasági ellenőrzési területen dolgozom.

Nemcsak őseim, hanem vállalásom is a gyülekezethez köt. Négy tisztségre jelöltek, amiből kettőt tudok felelősen elvállalni.

Az előző ciklusban egyházközségi számvevő-

szék elnöki tisztséget töltöttem be. A számvevőszék munkájának eredményeként a pénzügyi beszámolók szerkezetében és tartalmában a korábbinál pontosabb képet adnak a gyülekezet intézményei részére rendelkezésre álló forrásokról, és az egy-

házköztség gazdálkodásáról.

Jelentős gyülekezetünk komoly feltételekkel rendelkezik. Nagy és régi templomépület, temető, gyűjtemény és levéltár, óvoda és általános iskola, szeretetotthon működése; irányítása és felügyelete országosan is egyedülálló, összetett feladatot jelent. Természetesen nem az anyagi feltételek vannak a fókuszban, azonban azok megfelelő állapota segíti a lelki élet gazdagságát.

ŐRI KATALIN

(37 éves, hitoktató)

Ajándéknak és áldásnak élem meg, hogy 2015 óta szolgálhatom az Úr Jézust a soproni gyülekezetben. Az egyre mélyülő kapcsolatoknak köszönhetően már régóta belső meggyőződéssel mondhatom: otthonom és testvéri, családi közösségem a gyülekezet. Közösség, amely iránt felelősséget és féltő szeretetet érzek. A Lélek kézzelfogható munkáját tapasztalom meg az iskolai

Jelen ciklusra továbbra is vállalom – a számvevőszék tagjaként – az utólagos gazdasági ellenőrzési feladatokat. Amennyiben a tisztelt gyülekezet már a presbiteriumi döntéseknél szeretné erősíteni a kiegyensúlyozott gazdálkodási szempontokat, és általam, akkor kérem támogassanak, hogy presbiterként is szolgálhassak.

hitoktatásban, a gyülekezeti gyerek-és családi alkalmakon, a Fifi körében, a gyerek-istentiszteleteken, a Mocorgókön, a Tízórai szolgálói körében, a vasárnapi istentiszteleteken, az imaórákon és a személyes beszélgetésekben. Végtelenül hálás vagyok, hogy egyre többen kapcsolódnak be tevőlegesen is, segítőkészen és nyitottan az alkalmakba, közösségekbe.

Hálás vagyok az elmúlt évek presbiteri szolgálataért, a bizalomért. Továbbra is kész vagyok örömmel fáradozni akár presbiterként akár gyülekezeti tagként, hogy életek újuljanak meg Jézusban, hiszen ez a legfontosabb.

SOÓS NÉ VÁMOS MÓNICA

(51 éves, köztisztviselő) ld. jelölt a jegyzői tisztségre

STINNER DÁVID

(43 éves, reintegrációs tiszt)

Stinner Dávid vagyok. Az előző ciklusban egyházközségi felügyelőként igyekeztem segíteni a lelkészek munkáját. Volt, amikor ez jól sikerült és volt, amikor kevésbé. A gyerekeim az előző választás óta megnőttek, a legkisebb is már 11 éves. Jelenleg reintegrációs

tisztként dolgozom a Sopronkőhidai Fegyház és Börtönben. Szívesen vállalom a presbiteri tisztségre való jelölést. Megválasztásom esetén az előző hat év tapasztalatával is fogom tudni segíteni a testület munkáját.

SZABÓ MÁRTON JÓZSEF

(44 éves, erdőmérnök)

Szabó Márton József 44 éves erdőmérnök vagyok, erdőfelügyelőként dolgozom a Vas Vármegyei Kormányhivatalnál. Lelkész családban nőttem fel, így gyermekkorom óta folyamatos kapcsolata-

tom van az evangélikus gyülekezetekkel. Rendkívül fontos hatással volt életemre Kiskőrösön töltött tíz év során a Keresztyén Ifjúsági Egyesület keretein belül megélt számos élmény. Feleségem a Hunyadi János Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és AMI iskolatitkára. Három gyermekünket igyekszünk keresztyén hitben nevelni, amihez minden nap Istentől kérünk erőt.

DR. TÖLLI KATALIN

(57 éves, osztályvezető)

57 éves vagyok, soproni evangélikus családból származom. 35 éve vagyok házas, egy felnőtt lányunk van. 1990-től a közigazgatásban dolgozom jogászként, jelenleg a Soproni Járási Hivatal Gyámügyi Osztályát vezetem. 1998-tól veszek részt aktívan a gyülekezet életében, immár harmadik ciklusban voltam presbiter, azt megelőzően pedig képviselőtestületi tag. Hi-

vatásomból adódóan a jogi munkacsoportban, valamint a média és kommunikációs munkacsoportban tevékenykedtem, és közreműködtem a gyülekezeti lap (Christophoros) szerkesztésében. Az elmúlt években sajnos megtapasztaltuk, hogy bár magányosan is gyakorolható az

igeolvasás és imádság, de nem pótolható a személyes jelenlét, az élő párbeszéd a testvérek között. Hitünket csak közösségben tudjuk teljességgel megélni. Ezért továbbra is abban szeretnék segíteni, hogy gyüleke-

zetünk minden korosztály, a német és magyar anyanyelvű testvérek számára egyaránt lelki megújulást, feltöltődést nyújtó közösség legyen.

VARGÁNÉ IVÁNCICS ANIKÓ

(51 éves, középiskolai tanár)

Vargáné Iváncsics Anikó vagyok, 51 éves, biológia-földrajz szakos középiskolai tanár. Az Eötvös József Evangélikus Gimnázium, Egészségügyi Technikum és Művészeti Szakgimnáziumban dolgozom, 1996 óta. Férjem a soproni Tűzoltóság alezredese, akivel négy gyermeket nevelünk. Nagyfiunk már többé-kevésbé önálló életet

él Budapesten, nagyobbik lányunk egyetemista, a kisebbik a Líceumba jár, 7 éves kisfiunk pedig a Hunyadi elsőse. A soproni templom fontos helyszín az életemben, itt konfirmálkodtam meg felnőttként, bár az istentiszteleteken előtte is részt vettem. Itt volt az esküvőnk, mindegyik gyermekünk keresztlője, konfirmációja. A gyülekezettel is élő a kapcsolatom, sokan személyes jó ismerőseim. Szívesen veszek részt különböző rendezvényeken, olvasok fel az istentiszteleteken.

Jelölt a számvevőszéki elnöki tisztségre – megválasztható: 1 fő

JOÓ KATALIN

(46 éves, banki kapcsolattartó)

Joó Katalin vagyok, Sopronban születtem 1977-ben, jelenleg 46 éves vagyok, jelenleg a Bank Burgenland Neusiedl am See Fiókjában vagyok banki kapcsolattartó. Iskolás éveimet Sopronban töltöttem, melynek fő meghatározója a zene, a zeneiskolás, és a fúvószenekari évek voltak. Főiskolás tanulmányaimat Győrben végeztem, majd visszatértem Sopronba, ahol a GYSEV Zrt-nél kezdtem dolgozni. Néhány év múlva áttértem a banki szakmához, így az elmúlt 20 évben gazdasági területen dolgoztam – főleg finanszírozásban, ügyfélkezelésben, a bankos szakma több területén.

Az evangélikus gyülekezettel barátaim révén középiskolás koromban ismerkedtem meg, de a gyüle-

kezet tagja csak felnőttként lettem. A Számvevőszék tagjaként az elmúlt években szerzett tapasztalataimmal és szakmai tudásommal szeretném a gyülekezetet szolgálni.

A gyülekezet életében szívesen részt vennék a gyerekeknek, ifjúságnak szóló munkákban, zenéi, vagy bármely más szervezést igénylő tevékenységben is. Fontosnak tartom, hogy a gyülekezet fiatalabb tagjai is stabil hittel, tiszta szívvel lehessenek egy összetartó gyülekezet tagjai.

Jelöltek számvevőszéki tagságra – megválasztható: legfeljebb 6 fő

BREITENBACH PHILIP

(27 éves, vállalati tanácsadó)

Breitenbach Philipnek hívnak, 1997.03.14-én születtem Oberpullendorfban. Édesanyám révén német állampolgár vagyok, így a német nyelv is az anyanyelvem. Óvodás korom óta Ausztriában tanultam, a Neusiedl am See-i

Pannoneum Középiskolát kitűnő érettségi bizonyítvánnyal végeztem el. A Soproni Evangélikus Templomban konfirmáltam, illetve Ifi-s is voltam.

2021 óta házas vagyok, 2022 decemberében pedig megszületett kisfiam, Noah. 2022 július óta az Erste Banknál dolgozom Ausztriában az Eisenstadt-i fiókban, vállalati tanácsadóként. Szabadidőmet a családommal, illetve sportolással töltöm.

JOÓ KATALIN

(46 éves, banki kapcsolattartó)

ld. jelölt a számvevőszéki elnöki tisztségre

NÉMETH EDE

(54 éves, közgazdász) ld. presbiterjelöltek

KÖRMENDI-PAPP TÍMEA*(37 éves, könyvvizsgálói asszisztens)*

Körmendi-Papp Tímea vagyok. 1986-ban születtem, Ajkán.

Gimnáziumi tanulmányaimat 2006-ban Sopronban, a Berzsenyi Dániel Evangélikus (Líceum) Gimnázium és Kollégiumban, a német nemzetiségi osztályban fejeztem be. Főiskolai tanulmányaimat 2009-ben a Fachhochschule Wiener Neustadt Wirtschaftsberatung (gazdasági tanácsadás) szakán, Unternehmensrechnung und Revision és Vermögens- und Finanzberatung szakirányokon végeztem el. Mesterképzést a soproni Nyugat-magyarországi Egyetemen, Nemzetközi gaz-

dálkodás szakon, Pénzügy, számvitel és kontrolling szakirányon szereztem.

Férjemmel és két kisfiammal, Dominikkal és Dániellel Sopronban élünk.

2010-ben kezdtem el dolgozni Ajkán, egy termelő cégnél a pénzügyi osztályon.

2013 óta dolgozok jelenlegi munkahelyemen, könyvvizsgálói asszisztensként Ausztriában, az Österreichischer Raiffeisenverband-nál.

**PODMANICZKINÉ
MOLNÁR BRIGITTA***(53 éves, ügyintéző)*

1970-ben születtem Pápán. Evangélikus családban nevelkedtem. Érettségi után 1988-ban kerültem Sopronba. Végzettségem

mérlegképes könyvelő. Jelenleg ügyintézőként dolgozom.

Két gyermekem van. Számvevőszéki tagként továbbra is szeretném segíteni Egyházunk zavartalan működését. Szívesen veszek részt a gyerekekkel és zenével kapcsolatos programok szervezésében és lebonyolításában.

Jelöltek jelölőbizottsági tagságra – megválasztható: legfeljebb 5 fő**KÓNYI-KISS GÁBORNÉ DR.***(66 éves, nyugalmazott jogász, egyetemi oktató)* ld. jelöltek a másodfelügyelői tisztségre**KUNSTÁR ÁGNES***(52 éves, intézményvezető)*

Erős a belső kötelességtudatom, ez egyfajta komolyságot kölcsönöz és motivál, hogy véghez vigyem a feladataimat. Nagy fontosságot tulajdonítok az őszinteségnek és a becsületességnek, a helyes dolgot igyekszem tenni a családom és a közösség (legyen az baráti vagy munkahelyi) tagjainak érdekében.

Szívesen töltöm a szabadidőm egy részét a barátaimmal, esetleg moziba, színházba járunk; ha egyedül vagyok, filmet nézek, olvasok, vagy érdekes riportokat, podcastet hallgatok. Szeretem az otthonom.

Kreatív ötleteim vannak lakásom berendezésére, melyeket aztán saját magam valósítok meg; szívesen „babrálok”, készítek saját készítésű tárgyakat, vagy „varázsolok” új ruhába bútorokat.

Életkorom egyáltalán nem ijesztő számomra. Meg kellett állapítanom, hogy van élet 50 után is.

2017 áprilisa óta a Soproni Evangélikus Egyházközség által fenntartott Fabricius Endre Evangélikus Szeretetotthon intézményvezetője vagyok.

DR. MAJOR TAMÁS*(55 éves, okl. erdőmérnök, egyetemi oktató)* ld. presbiterjelöltek**MAKOVNIK HAJNALKA***(38 éves, kereskedelmi ügyintéző)*

Makovnik Hajnalka vagyok, 38 éves, házas, 1 gyermek édesanyja. Szakmai előéletemet tekintve postaforgalmi, gyógymasszőri, valamint kereskedelmi végzettséggel és tapasztalattal rendelkezem.

Szabadidőmben szívesen horgolok, illetve kutyákkal együtt gyakran járunk kirándulni, túrázni. Családunkkal igyekszünk Sopron város és környékének kulturális, szabadidős programjaiban aktívan részt venni. Az egyházi életbe való bekapcsolódás gyermekünk nevelésével vált újra fontossá, aki az óvodás éveit, illetve iskolás tanulmányait a Hunyadi János Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és AMI-ban tölti. A gyülekezet munkáját 2022 óta hírlevélszerkesztéssel igyekszem segíteni.

NAGY SZABOLCS

(54 éves, közgazdász) ld. presbiterjelöltek

NÉMETH KATALIN

(71 éves, nyugdíjas faipari mérnök)

2017 áprilisától nyugdíjas vagyok. Férjem tavalyi évben bekövetkezett halálával özvegy lettem. Megkezdésem óta vagyok a Soproni Evangélikus Egyházközség tagja, ezen belül is a német gyülekezethez tartozom. Korábban a templom kórusában énekeltem,

rendszeresen lépek fel a német istentiszteleteken. Különböző egyházi rendezvények előkészítésében vállalom időnként munkát. Második ciklusban vagyok tagja a Jelölőbizottságnak. Jelenleg idős édesanyámat ápolom.

Jelöltek jelölőbizottsági tagságra – megválasztható: legfeljebb 5 fő**KÓCZÁN KRISZTIÁN**

(42 éves, pedagógus)

Kóczán Krisztián vagyok, 42 éves pedagógus, három kisgyermek édesapja. 2005-ben diplomáztam, azóta vagyok a soproni Eötvös József Evangélikus Gimnázium, Egészségügyi Technikum és Művészeti Szakgimnázium tanára

és rendszergazdája. Gyülekezeti munkámat is ekkor kezdtem meg, évekig voltam a Christophoros tördelő-szerkesztője és a hírlevél egyik szerkesztője. A gyülekezeti munkatársképző-tanfolyamot tíz éve végeztem el. A megyei küldött tisztségét szívesen vállalom a megválasztásom esetén, mert évek óta jelen vagyok (az iskolám képviselőjeként) az evangélikus egyházi szervezésű pedagógusoknak szervezett szakmai rendezvényeken, találkozókön.

RAJNAI KÁROLY

(68 éves, ny. iskolaigazgató)

1956 márciusában születtem Sopronban. Általános iskolai tanulmányaimat Rozália úti iskolában, érettségit Kempelen Farkas Gépipari Szakközépiskolában szereztem meg. A Pécsi Tanárképző Főiskola matematika-pedagógia szakán végeztem.

Két lányom van, Adrienn jogászként dolgozik, Eszter építőmérnök.

A Hunyadi János Általános Iskolának 1995 óta voltam igazgatója. 1996-tól a Soproni Evangélikus Egyházközség presbitere. 1998-tól 2000-ig zsinati

póttag. 2001-től a Magyarországi Evangélikus Egyház Nevelési-Oktatási Bizottság tagja. Egyházmegyei és Nyugati (Dunántúli) Közgyűlés tagja tanácskozási joggal. 2005 októberében pedagógiai munkám elismeréseként Péterfy Sándor-díjjal tüntettek ki. 2006-ban az Evangélikus Teológia négy féléves pedagógusoknak szervezett képzését végeztem el. Jelenleg nyugdíjas vagyok.

TÖLLI BALÁZS

(53 éves, iskolaigazgató)

Tölli Balázs vagyok; tanár, 2001-től a Soproni Evangélikus Líceum igazgatója, nő, két felnőtt gyermek apja. Korábban hivatalból tagja voltam a soproni presbitériumnak, még a Soproni Egyházmegye önállósodása előtt, és azt

követően is vezettem az Egyházmegye Jelölési- és Választási Bizottságát. Először az evangélikus oktatási

intézmények választott képviselőjeként, majd két ciklus óta a Soproni Egyházmegye küldöttjeként vagyok a Zsinat tagja, ahol korábban alelnök voltam, jelenleg ügyrendi bizottsági elnök és a Zsinati Tanács tagja vagyok. Az egyházmegye ifjúsági és missziós munkájában a Líceum beiskolázási feladataihoz kapcsolódóan évek óta vállalom feladatokat. Mindezek alapján úgy gondolom, hogy a Soproni Evangélikus Egyházmegye Közgyűlésében hatékonyan tudnám képviselni a Soproni Evangélikus Gyülekezetet.

Jelöltek az egyházmegyei pótküldötti tisztségre – megválasztható: 2 fő**KÓCZÁN KRISZTIÁN**

(42 éves, pedagógus)

ld. jelöltek az egyházmegyei küldötti tisztségre

KÓNYI-KISS GÁBORNÉ DR.

(66 éves, nyugalmazott jogász, egyetemi oktató)

ld. jelöltek a másodfelügyelői tisztségre

KAZUÁLÉK EGYHÁZKÖZSÉGÜNK BEN A 2023. ÉVBEN

Keresztelések

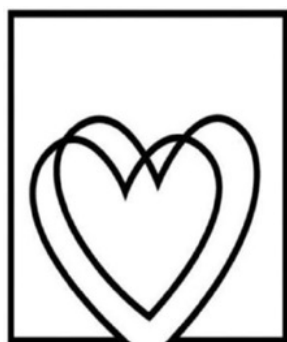

Almási-Thomka Borbála
 Baka Lujza Borbála
 Bálint Fruzsina
 Balogh Alex
 Balogh Aurora
 Barasits Olivia
 Baumgartner Olivér
 Baumgartner Sámuel
 Betuker Bálint
 Betuker Kadosa
 Bokor Dániel András
 Botyánszki Claudia
 Breitenbach Noah
 Bruckner Diána
 Cser László
 Dávid Milán
 Dávid Péter
 Dézsi Dániel
 Enying Hanna
 Erős Levente
 Erős Szófia
 Fekete Levente
 Fekete Zsombor
 Földesi Gábor Tamás
 Furka Natasa

Galavics-Gábor Gertrúd
 Grubits Kornél
 Győrváry Anna
 Győrváry Hajnalka
 Haász Izabella Noémi
 Haász Liliána
 Hackl Izabel
 Helebrand Dorián
 Helebrand Flórián
 Hofer Lionel
 Hofer Sebastian
 Horváth Andor
 Horváth Gergő
 Horváth Sebestyén
 Jánosa Mira
 Kalbantner Léna
 Kárpáti Samu Ottó
 Kecskés Marcell
 Kecskés Máté
 Kelemen Bíborka
 Kelemen Eliza
 Kiss Dominic
 Kiss Kamilla Sára
 Kocsis Bendegúz
 Kónyai Szófia
 Kornfeld Nico
 Kovács Dorina
 Körmendi Dániel
 Kövesi Laura
 Lendvai Hildegárd
 Lengyel László
 Lengyel Liza Lea
 Leyrer Adrián Gábor
 Liziczai Vanda
 Magyar Bertalan
 Magyar Boróka
 Magyar Péter
 Májer Olivia
 Mayer Gábor

Mayer Hunor Gábor
 Munkácsi Farkas Márk
 Nagy Hanna Amira
 Németh Ádám
 Németh Ádám
 Németh Alíz
 Németh Blanka Olívia
 Németh Dániel
 Németh Léna Janka
 Németh Levente
 Oláh-Ádi Emília
 Pájer Zita Ilona
 Papp Janka
 Papp Vendel Zalán
 Poós Noel Norbert
 Posch Hugó
 Pölcz Laura
 Prázmári Emília
 Radó Noel
 Skapinyecz Linda Júlia
 Szabó Róza
 Szalay Ákos
 Szalay Dániel
 Szeberényi Dávid
 Szilágyi Martin
 Szolnoki László Simon
 Szolnoki Vilmos Kamil
 Takács Bende Ákos
 Telegdy Barna
 Tóbi Olívia
 Vadon Vincent Hugo
 Varga Boróka
 Varga Laura
 Varga Zalán
 Veréb Annabella
 Vesztergom Dániel
 Wetzler Dorina
 Márk Johannes Widmaier
 Zrínyi Bonifác

Esküvők

Bak Ádám – Horváth Kármén
 Balogh Miklós – Károlyi Zsófia
 Budai Patrik – Zrínyi Henrietta Rebeka
 Csuka Dávid – Németh Kitti
 Dan Ádám – Markó Brigitta
 Farkas Bence – Kővári Boglárka
 Hirschler Philip – Huber Fanni
 Horváth Gábor – Varga Brigitta
 Horváth Imre – Csohány Vivien
 Jánosa Károly Gyula – Fekete Aranka

Karakai Brúnó Tamás – Robl Liza
 Kőfaragó Szilárd – Balázs Szilvia
 Láng József – Wagner Ildikó
 Vincent Lipschinski – Dr. Georgina
 Katharina Thot
 Miletics László – Németh Zsuzsa

Rabi Dávid – Horváth Andrea
 Schäfer Bence – Kónyi-Kiss Petra
 Takács Róbert – Keszeg Tímea
 Tuczai Gábor – Kevei Anett
 Vikker Marcell – Hirschler Júlia

Temetések

Bakody Gyula
 Baráth Lajos
 Binder Tibor
 Boza József
 Bruckner Frigyes Rudolf
 Budai Gyuláné született Barabás Éva
 Czuczor Ernőné született Miletits Judit Márta
 Cserta László
 Erdélyi Zoltánné született Lukács Erzsébet
 Fábrián Zoltán
 Gábor Ernőné született Tölgyes Ilona Gyöngyi
 Galavics Lajos
 Gombás Istvánné született Salamon Katalin
 Gottschling Gyula László
 Györkös Józsefné született Hideg Mária
 Háncs Vilmos
 Hegedűs Mihályné született Takács Zsuzsanna
 Horváth Istvánné született Kóbol Mária
 Horváth Jánosné született Nagy Olga
 Horváth László
 Horváth Tibor
 Joó Sándorné született Schrantz Ilona
 Kálmán Imréné született Völker Terézia
 Kassai László

Kelemen László
 Keszei Ernőné született Köppel Erzsébet
 Király Erzsébet Judit
 Kiss József
 Kiss Lajos
 Knábel Károly
 Koch Róbertné született Szilágyi Marianna
 Kolics Gyuláné született Pahr Márta
 Kolonics Pálné született Horváth Ilona
 Kovács Sándor Miklós
 Lugosi Bálint Ferenc
 Márton Csaba
 Nagyné Rátz Szilvia
 Németh Istvánné született
 Pirger Zsuzsanna Mária
 Németh Kálmánné született Hirschler Erika
 Németh Miklós Barnabás
 Némethné Kiss Matild
 Payer Frigyes
 Pollák Albert Dezsőné született Kerling Anna
 Preidl Mihály
 Pusker Lászlóné született Volnhofer Hermina
 Rác Irén Erzsébet
 Rusznyák Márta Elza
 Salamon Lajosné született Rátz Terézia
 Salfer Jánosné született Salamon Margit
 Seres Mihályné született Stagl Krisztina Terézia
 Stoiberné Sarkadi Irén
 Szabó Géza
 Szalai Jenőné született Kiss Ilona
 Szedenics Ferenc
 Takács Ernőné született Baranyai Éva Jolán
 Turzayné Losonczy Zsuzsanna
 Varga József
 Váti Imréné született Tímár Éva
 Dr. Winkler András

Köztemetéssel búcsúztattuk

Adorján Lajos Attila
 Bozó Sándor
 Bősze Jolán
 Czuppon Lajos
 Farkas Mónika

Horváth Károly
 Koncz Mária Ilona
 Ludrik Mihály
 Németh Béláné született Sztojka Irén
 Németh Ferenc
 Takács István

Zufall oder Gottes Fügung?

Immer wieder treffe ich auf Leute mit dieser naiven Weltanschauung, die immer dann, wenn sie nichts aussagen können über die wirkenden Kräfte, erklären: „Es war Zufall.“ Wir Christen wissen aber, dass das die Hand Gottes war.

Ist ein Ereignis eine Katastrophe oder ein Wunder? Wenn manches Erlebnis von uns auch als tragisch bezeichnet wird, als Frage ohne Antwort, so kann man doch sagen: Viele Ereignisse in unserem Leben haben eine große Bedeutung für die Zukunft. Der wichtigste Sinn ist dann erfüllt, wenn irgendein Ereignis dazu dient, Frucht zu bringen in der neuen Welt Gottes.

Wenn ein Mensch Jesus begegnet, dann geschieht ein Wunder. Wenn jemand die Botschaft von Jesus Christus hört und in sein Herz aufnimmt und dadurch das persönliche Erlebnis des Zusammentreffens mit Gott geschieht, dann ereignet sich ein Wunder, das viel größer ist als alle Wunder in der Natur. Auch wenn wir es erst später bemerken und begreifen, lässt Gott uns vieles Gute „zufallen“.

In meinem Leben gibt es keinen Zufall, und ich wünsche mir, dass alle, die diese Zeilen lesen, das auch von sich sagen können.

Mein Leben vollzieht sich nach dem Willen Gottes. Er hat einen Plan nicht nur mit seiner Schöpfung, der Welt und der Menschheit, sondern auch mit jedem einzelnen Menschen! Gott hat einen verborgenen Plan, den wir teilweise sofort erkennen, manchmal aber auch erst nachträglich durchschauen.

Ich vertraue darauf, dass die Zukunft der Menschheit nicht abhängig ist von Atomraketen in Ost und West, sondern dass der Plan Gottes für die Zukunft der Menschheit in der Bibel festgelegt ist. Danach besteht jetzt noch kein Friedensreich auf Erden. Die Bibel sagt, dass diese Welt, in der wir leben, wegen ihrer Gottlosigkeit von Gott gerichtet wird, und zwar mit einem Feuergericht. Das können wir alle nicht verhindern. Aber Gott hat ein Ziel, das über dieses Feuergericht hinausgeht. Wir warten nicht auf einen Atomkrieg, nicht auf einen Dritten Weltkrieg, sondern wir warten auf einen neuen Himmel und eine neue Erde, in welchen Gerechtigkeit wohnt - nach seiner Verheißung.

Dietrich Bonhoeffer schrieb einmal: „Gott erfüllt nicht alle unsere Wünsche, aber er erfüllt alle seine Verheißungen.“

Gott ist der, der sich durch Wunder offenbart hat durch die Jahrtausende der Menschheitsgeschichte, der Gott, der heute wie gestern derselbe ist und es auch bleiben wird in alle Ewigkeit. Er ist unser Vater, der sich um uns kümmert und der uns liebt, als seine Kinder, und wir dürfen ihn mit „DU“ ansprechen, zu ihm beten.

Wunder Gottes können wir immer wieder erleben im Laufe unseres Lebens. Er hilft uns in der Not, er kann uns auch heilen. Er gibt uns Kraft, die Last zu tragen – das habe ich in meinem Leben sehr oft erlebt.

Deswegen bin ich überzeugt, dass im Leben keine Zufälle passieren, sondern alles als Gottes Fügung aufzufassen ist.

Márta Farsang

Die Blinden und der Elefant

Ansichten und Einsichten bei der Frage nach Gott

Es kann sich hier natürlich nur um ein kleines Mosaiksteinchen in diesem großen Thema handeln.

Wir Menschen können Gott nicht schauen. „Und er (Gott) sprach (...): Mein Angesicht kannst Du nicht sehen; denn kein Mensch wird leben, der mich sieht.“ (2.

Mose 33,20) - „Niemand hat Gott je gesehen; der Eingeborene, der Gott ist und in des Vaters Schoß ist, der hat es verkündigt.“ (Joh 1,18) - Wir sind in Bezug auf Gott sozusagen blind.

Das, was wir in diesem Zusammenhang können,

besteht zunächst darin, Erfahrungen bzw. Gotteserfahrungen zu machen und daraus Rückschlüsse auf die Frage nach Gott zu ziehen. Bei dieser Frage treffen wir auf die unterschiedlichsten Ansichten, zum Beispiel:

— „Ich beschäftige mich nur im Urlaub drei Wochen im Jahr mit Gott und weiß sehr wenig über ihn.“

— „Wie kann ich an einen guten Gott glauben, wenn er so viel Leid und Elend in der Welt zulässt?“ - „Nach den Schicksalsschlägen, die ich erleiden musste, kann ich nicht mehr an Gott glauben.“

— „Ich weiß nicht, was ich von Gott halten soll: Manchmal scheint er desinteressiert, manchmal hart strafend und manchmal erbarmungsvoll.“

— „Gott ist gut, auch wenn es in manchen Situationen nicht so scheint und andere sagen würden: Auch das noch!“

— „Gott ist meine Zuflucht und mein Halt, egal, was mit mir passiert.“

— „Der Einzige, auf den ich im Leben wirklich bedingungslos zählen kann, ist unser Gott.“

Mehr oder weniger unbewusst wird Gott in vielen alltäglichen Situationen im Sprachgebrauch erwähnt. Vor allem in Bayern und Österreich begegnet man der Begrüßungsformel „Grüß’ Gott“ (noch) auf Schritt und Tritt. In den Ausrufen „Herrgott nochmal!“ und „Oh Gott!“ in misslichen Situationen ist vielleicht nicht nur eine Beschwerde impliziert sondern auch ein Hilferuf. Von manchen wird der Ausdruck der Erleichterung „Gott sei Dank“ nur so dahingesagt, jedoch steckt in diesem Stoßgebet eigentlich ein Ausdruck der Dankbarkeit für etwas, das wir Menschen uns gewünscht haben, aber nicht selbst herbeiführen konnten.

Philosophisch gesehen wird Gott auch als das Wahre, das Gute, das Schöne definiert. Aus religiöser Sicht des Fernen Ostens erscheint Gott als die alles belebende Kraft bzw. Energie, die alle lebenden Wesen durchströmt - eigentlich irgendwie ähnlich wie im Christentum. Speziell Christen sehen in Gott auch den Inbegriff der Liebe (1. Joh 4,16: „... Gott ist Liebe ...“). - Diese Vorstellungen sind irgendwie ansprechend, allerdings ist es wohl schwierig, mit diesen abstrakten Konzepten in persönliche Beziehung zu treten, zum Beispiel im Gebet. Um mit Gott persönlich kommunizieren zu können, brauchen wir Menschen - aufgrund unserer Beschaffenheit - konkrete Bilder, die Gott für uns - ein Stück weit - zugänglicher machen.

Das biblische Verbot: „Du sollst dir kein Bildnis noch irgendein Gleichnis machen“ (Exodus 20,4) warnt vermutlich davor, Gott einengend auf ein bestimmtes Bild festzulegen, das man dann leicht anbetet und mit dem verwechselt, auf das es verweist. So

wie der Betrachter den Zeigefinger, der auf den Mond oder die Sonne zeigt, nicht für das Ziel der Betrachtung halten darf.

Was wir außer dem Sammeln und Deuten von persönlichen Erfahrungen im Alltagsleben bei der Frage nach Gott noch tun können und vor allem tun wollen, ist das Zurate-Ziehen der Heiligen Schrift. Diese beinhaltet ja eine Aufzeichnung von Gotteserfahrungen, woraus sich wieder eigene Gotteserfahrungen ergeben können, zumal wir in unserem Erleben das herausfiltern, was zu unseren (Glaubens-)Vorstellungen passt. Wir haben sozusagen einen Tunnelblick.

Im Alten Testament wird Gott zunächst als Schöpfer des Himmels und der Erde (einschließlich des Menschen) vorgestellt: „*Am Anfang schuf Gott Himmel und Erde.*“ (1. Mose 1,1)

Im Anschluss an den Sündenfall der ersten Menschen erscheint Gott als harter und strafender Herrscher: „*Und zur Frau sprach er: Ich will dir viel Mühsal schaffen, wenn du schwanger wirst; unter Mühen sollst du Kinder gebären. ... Und zum Mann sprach er: ... verflucht sei der Acker um deinetwillen! Mit Mühsal sollst du dich von ihm nähren dein Leben lang.*“ (1. Mose 3,16 und 17) - Aufgrund der großen Bosheit der Menschen will Gott dieselben auslöschen: „*... Das Ende allen Fleisches ist bei mir beschlossen, denn die Erde ist voller Frevel von ihnen ...*“ (1. Mose 6,13) - Erzürnt und enttäuscht schickt Gott die Sintflut, jedoch erst, nachdem er sich Noah erbarmt hat („*Aber Noah fand Gnade vor dem Herrn. ... Noah war ein frommer Mann ...*“; 1. Mose 6,8 und 9) und nachdem er ihm den Auftrag erteilt hat, eine Arche für je ein Paar jeder Tierart zu bauen.

Als schrecklicher Kriegsherr, der zürnend über Assur kommt, wird Gott - beim Gericht über Assyrien - geschildert (vgl. Jesaja 30,27-33). Er erscheint bei der Apokalypse als alles umstürzender Richter, wie ein reißen Strom (vgl. Jesaja 59,18-19) und mit Feuer und Schwert kommend (vgl. Jesaja 66,15-16 und die Apokalyptischen Bücher).

Oft reagiert Gott also strafend auf böse Taten der Menschen und Völker.

Dass Gott aber auch gute und fromme Menschen - manchmal sogar ganz extrem - leiden lässt, wird im Buch Hiob deutlich. „*Hiob ... war fromm und rechtschaffen, gottesfürchtig und mied das Böse. ... es ist seinesgleichen nicht auf Erden ...*“ (Hiob 1,1 und 8)

Ebenfalls in unbegreiflich unmenschlicher Weise hat Gott lange Zeit zuvor Abraham auf die Probe gestellt: Dessen (langersehnter) Sohn (von ihm und Sara) soll geopfert werden! „*Nimm Isaak, deinen einzigen Sohn, den du lieb hast, und ... opfere ihn ... zum Brandopfer ...*“ (1. Mose 22,2) - Als Abraham tatsäch-

lich dazu bereit ist, lässt Gott von dieser Forderung ab und ist der Gottesfurcht Abrahams gewiss.

Zumindest das Leid der Gerechten ist uns Menschen oftmals ein Rätsel.

Den uns unverständlichen Seiten Gottes stehen jedoch - auch schon im Alten Testament - ganz andere Seiten Gottes gegenüber: Gott als Retter und Befreier. In dieser Doppelleienschaft tritt Gott vom Buch Exodus bis in die Apostelgeschichte hinein in Erscheinung. Befreiung und Rettung durch Gott stellen eine religiöse Urerfahrung der Juden dar und ziehen sich gleichsam wie ein roter Faden durch die gesamte Heilige Schrift, zum Beispiel: „... Und der Herr erhörte unser Schreien und sah unser Elend, unsere Angst und Not und führte uns aus Ägypten mit mächtiger Hand und ausgestrecktem Arm und mit großem Schrecken, durch Zeichen und Wunder, und brachte uns an diese Stätte und gab uns dies Land, darin Milch und Honig fließt.“ (5 Mose 26,7-9) - „Denn sie sind dein Volk und dein Erbe, die du aus Ägypten, aus dem Schmelzofen, geführt hast.“ (1 Könige, 8,51) - „... Herr, unser Gott, der du dein Volk aus Ägyptenland geführt hast mit starker Hand und hast dir einen Namen gemacht, so wie er heute ist ...“ (Daniel 9,15)

Im Neuen Testament wird Gott als „Vater“ bezeichnet (s.unter anderem Mt 6,9), also als jemand, der seine Kinder bedingungslos und verlässlich liebt und für sie sorgt. Diese Bezeichnung drückt eine unendliche, von Anfang an vorhandene, unvergängliche Vertrautheit und Verbundenheit aus. Auf so jemanden können wir grenzenlos vertrauen. - Gott Vater hat uns seinen Sohn zu unserer Rettung geschickt, das Kind (in der Krippe) - das größtmögliche Geschenk der Liebe.

Jesus, der „Sohn Gottes“, ist nicht nur unser Herr, sondern auch unser Bruder: „... wer den Willen tut meines Vaters im Himmel, der ist mir Bruder und Schwester ...“ (Mt 12,50) und „Wie viele ihn aber aufnahmen, denen gab er Macht, Gottes Kinder zu werden: denen, die an seinen Namen glauben, die ... aus Gott geboren sind.“ (Joh 1,12-13) - Auch hierin offenbart sich unsere tiefe Verbundenheit und Vertrautheit mit Jesus, der ja sowohl Mensch als auch Gott ist. Jesus führte ein irdisches Leben und sprach in unserer menschlichen Sprache. Durch diese Menschwerdung Gottes hat Gott uns die Möglichkeit gegeben, ihn viel besser zu verstehen.

Schließlich haben wir eine Flamme des Heiligen Geistes in uns, der den dritten Aspekt der Dreifaltigkeit Gottes ausmacht. Dieser - nicht fassbare - göttliche Funke beseelt uns, kann uns erhellen und wärmen, begeistern und befreien. Durch den Heiligen Geist, den „Geist der Wahrheit“ (Joh 14,17) werden

den Menschen Jesu Worte und Werke im Nachhinein nochmal in Erinnerung gerufen und verständlicher gemacht. „...der Tröster, der Heilige Geist, den mein Vater senden wird in meinem Namen, der wird euch alles lehren und euch an alles erinnern, was ich euch gesagt habe.“ (Joh 14,26)

Bei der Frage nach Gott, die wir uns ja gestellt haben, hilft uns vielleicht auch eine alte Geschichte, in der wir einen Elefanten als Symbol für Gott ansehen können. Sie trägt den Titel:

„Die Blinden und der Elefant“

Es waren einmal sieben weise Gelehrte, die von Geburt an blind waren. Diese wurden von ihrem König auf eine Reise geschickt und sollten herausfinden, was bzw. wie ein Elefant ist. Und so machten sich die Männer auf die Reise nach Indien, wo sie von Helfern zu einem Elefanten geführt wurden. Die sieben Blinden standen nun um das Tier herum und versuchten, sich durch Ertasten eine Vorstellung von dem Elefanten zu machen.

Als sie zurück zu ihrem König kamen, sollten sie ihm über den Elefanten berichten. Der erste Weise hatte den Rüssel betastet und sprach: „Ein Elefant ist wie ein langer Schlauch, rundlich, weich und flexibel.“ Der zweite Gelehrte hatte das Ohr des Elefanten ertastet und sagte: „Nein, ein Elefant ist flach und wie ein großer Fächer.“ Der dritte Blinde, der einen Stoßzahn des Elefanten betastet hatte, widersprach: „Aber nein, ein Elefant ist wie ein Rohr, rund, hart und unbeugsam.“ Der vierte Weise hatte ein Bein des Elefanten untersucht und behauptete: „Ein Elefant ist wie eine Säule, rund, etwas nachgebend und stabil.“ Der fünfte und der sechste Blinde, die den Schwanz beziehungsweise nur die Schwanzspitze des Elefanten angefasst hatten, verglichen den Elefanten mit einem Seil - zum Fesseln oder zum Befestigen und Retten - beziehungsweise mit einer Bürste - zum Reinigen oder Massieren. Der siebte Mann hatte den Rumpf des Tieres ertastet und sprach: „Ich weiß es genau: Ein Elefant ist ein riesiger Körper mit Rundungen und einigen Borsten darauf.“

Nach diesen widersprüchlichen Äußerungen fürchteten die Blinden den Zorn des Königs, konnten sich aber nicht auf eine gemeinsame Beschreibung einigen. Doch der König lächelte weise, dankte ihnen und gab ihnen allen recht.

Soweit die Geschichte.

Wir können Gott nicht schauen. Aber erfahren können wir ihn am ehesten, wenn wir die Augen schließen und unser Herz öffnen. Dann ist es uns möglich, die Anwesenheit unseres liebenden Gottes zu spüren. Denn - wie der kleine Prinz (bei Saint Exupéry) so schön sagt - „Man sieht nur mit dem Herzen gut.“

Amen.

Gebet

Rätselhafter Gott, wir sind bei weitem nicht in der Lage, Dich zu erkennen. Wir können nicht wirklich verstehen, warum Du Not und Elend nicht verhinderst und sogar zulässt, dass gute und gerechte Menschen leiden.

Widersprüchlicher Gott, wir erfahren ganz unterschiedliche Seiten von Dir, die eigentlich unvereinbar erscheinen. Immer wieder kommen Zweifel auf, weil es trotz sehr beglückender Erfahrungen auch im-

mer wieder sehr schwierige Herausforderungen für uns gibt.

Väterlicher Gott, danke, dass Du uns und die Erde erschaffen hast und gut für uns sorgst. Danke, dass wir Dich „Vater“ nennen dürfen und Vertrauen zu Dir haben können; dass Du uns trägst. Danke, dass Du uns Jesus geschenkt hast - als unseren Herrn und Bruder.

Jesus, wir danken Dir, dass Du Mensch geworden bist und so viel Leid auf Dich genommen hast, um uns zu erlösen. Danke für Deine zahlreichen Gleichnisse und Worte, die uns helfen, Gott näherzukommen und ihn besser zu verstehen. Wir sind Dir sehr dankbar, dass Du uns begleitest.

Heiliger Geist, danke, dass Du uns beseelst und begeisterst; dass Du uns tröstest und befreist; dass Du uns Klarheit gibst und uns immer wieder neu mit Mut und Kraft erfüllst.

Mögen wir die Begrenztheit unseres eingeschränkten Blickwinkels erkennen und auch für andere Perspektiven offen sein, sodass wir Dich, Gott, und uns gegenseitig immer besser verstehen und lieben lernen. Hilf uns, dass wir uns die Sichtweise unseres Herzens immer mehr gönnen. Danke. Amen.

Marion Zeisler

Mein Bibelwort

Teil 48

„Selig sind, die reinen Herzens sind; denn sie werden Gott schauen.“ (Mt 5,8)

Mit diesem Spruch aus der Bergpredigt hat mich mein Großvater, der in Bregenz am Bodensee evangelischer Pfarrer war, bei meiner Konfirmation gesegnet. Diese Worte haben mich begleitet, auch wenn ich in jungen Jahren damals die Bedeutung nicht wirklich begriffen habe.

Ich kann mich nicht an theologische Erklärungen erinnern, die mir die Bedeutung genauer erklärt hätten. Es war das fortschreitende Leben selbst, das mir die Bedeutung dieses Satzes vor Augen stellte.

Was ist nun einmal ein „reines Herz“? Die Reinheit des Herzens hat im Laufe der Jahrhunderte möglicherweise unterschiedliche Interpretationen erlebt. Wir machen Fehler, laden Schuld auf uns, „sündigen“ im althergebrachten theologischen Sinn. Wir verstoßen gegen die doch allgemein gültigen zehn Gebote. Und doch spüren wir immer wieder die Wohltat Gottes, die Gaben Gottes, die er uns zuteil werden lässt. Er lässt regnen und die Sonne scheinen auf Heiden und Christen, Muslime und Menschen ganz anderer Zugehörigkeit. Vielleicht ist es die naive Offenheit eines Kindes, das von den dunklen Machenschaften des

Lebens noch nichts ahnt?

Für mich ist ein „reines Herz“ ein solches, das sich in kindlichem Vertrauen in die Hand Gottes begibt. Er wird uns nicht verlassen in unserer Not und all unsere Bemühungen zum Besten führen, wenn wir eben dieses unumstößliche Vertrauen haben. Dann wird das Herz weit, das Leben reich beschenkt.

Ich bin sehr viel gereist, ohne Organisation in West-Afrika. Eine Frau allein in muslimischem Umfeld, auf öffentliche Verkehrsmittel angewiesen...

Einmal hielt wider Erwarten ein Pickup auf einer staubigen und heißen Straße in Mauretanien, wo ich auf eine Mitfahrgelegenheit gewartet hatte. Ich stieg hinten auf die Ladefläche mit dem islamischen Gruß „Alhamdulillah“ - was so viel heißt wie „Gott sei Dank“. Da stand vorne ein Mann in einem weißen Boubou auf und sagte auf Französisch:

„Wessen Herz gut ist, zu dem ist Gott auch gut!“

Ich hielt mein Herz, mein Menschsein nie für so gut, dachte an all meine Dinge, die nicht so gelungen waren - und dennoch ... Gott sieht anders ...Gott war gut.

Brigitte Gmach (verbunden der Kirchengemeinde Ludwigsstadt; Breitenbach, Tirol)

**„Herr, deine Güte reicht, so weit der Himmel ist, und deine Wahrheit,
so weit die Wolken gehen.“ (Psalm 36,6)**

Ich muss gestehen, dass ich doch etwas überlegen musste, welches Bibelwort mich besonders anspricht

oder mir viel bedeutet. Mein Konfirmationsspruch gehört nicht dazu.

Schließlich habe ich mich für Psalm 36, Vers 6 entschieden. August Eduard Grell (1800-1886) hat dieses Bibelwort vertont und ich habe es schon oft mit dem Chor des hiesigen Gesangvereines in Kirchen gesungen. In der Trinitatiszeit begegnet mir der Vers jedes Jahr im Introitus. Gesungene Bibelworte prägen sich bei mir besser ein, als wenn ich die Verse nur lese oder höre.

Im Sommer, wenn ich im Garten auf meiner Sonnenbank sitze und in den Himmel schaue, kommt mir der Spruch sofort in den Sinn: „Herr, Deine Güte reicht, so weit der Himmel ist“. Gott ist gütig und seine Güte hat kein Ende. Das macht mich froh und dankbar.

Den zweiten Teil mit der Wahrheit und den Wolken finde ich dann schon etwas schwieriger. Wahrheit ist oft schonungslos, hart, die muss man vertragen können. Was heute wahr und richtig ist, ist morgen

schon wieder falsch und Schnee von gestern. Wie ist das mit Gottes Wahrheit? Im biblischen Sinn bedeutet Wahrheit: Verlässlichkeit und Treue. Das finde ich natürlich eine sehr tröstliche und erbauliche Zusage: Gott ist treu und ich kann mich auf ihn verlassen!

Ich glaube, ich warte nicht bis zum Sommer, um

in den Himmel zu schauen und die Wolken zu beobachten. Das sollte ich viel öfter tun. Und im Gesangsverein mache ich den Vorschlag, dass wir die Noten von August Eduard Grell mal wieder rauskramen!

Andrea Ehrhardt

(Kirchengemeinde Ludwigsstadt)

Meinungsecke

Richard von Fuchs präsentiert seine Sicht auf die Entwicklung des Christentums: Der Niedergang des Christentums in Europa

Das Wort „Christentum“, das früher Eurpa bezeichnete, kann nicht mehr dafür verwendet werden.

In der Vergangenheit nannten Europäer und Missionare die nichtchristliche Welt „heidnisch“, aber jetzt gilt das für Europa selbst. Nur 4 % der Norweger und Schweden und 8 % der Deutschen und Franzosen besuchen wöchentlich einen Gottesdienst - im Gegensatz zu den Brasilianern mit 48 % und den Menschen in Afrika südlich der Sahara mit 78 %. Nur in Russland und Japan nehmen - im Vergleich zum protestantischen Europa - weniger Menschen regelmäßig an einem christlichen Gottesdienst teil. Das römisch-katholische Europa ist lebendiger und hat aktivere Gläubige.

58 % der Amerikaner sagen, dass Gott in ihrem Leben sehr wichtig ist, und nur 10 % der Deutschen und Niederländer. 5 % der Menschen in China sind Anhänger christlichen Glaubens, aber aufgrund seiner großen Bevölkerung hat China mit 44.000.000 mehr aktive Christen als die meisten europäischen Länder.

In Großbritannien besuchen mittlerweile mehr Menschen Moscheen als die Kirche von England.

Im Vergleich zu der Situation vor hundert Jahren sind die Konfirmationen dort um 90 % zurückgegangen. 56 % der Menschen im Vereinigten Königreich waren noch nie in einer Kirche. - Großbritannien schickte im 19. Jahrhundert viele Missionare rund um die Welt, und ihre Wirkung ist noch heute spürbar. Afrikanische Länder, die protestantische Missionare hatten (im Gegensatz zu römisch-katholischen), verfügen über eine höhere Alphabetisierung und waren besser auf die Unabhängigkeit vorbereitet. Als jedoch 1949 ausländische Missionare aus China vertrieben wurden, gab es nur etwa 500.000 chinesische Christen. Für mich zeigt das, dass Freunde und Nachbarn bei der Bekehrung von Ungläubigen erfolgreicher sind als Geistliche oder Missionare. Europäer und Amerikaner haben China ausgebeutet und gedemütigt; daher überrascht es nicht, dass unsere Missi-

onare mit Argwohn aufgenommen wurden.

Unsere Kirche hat hunderte freie Plätze. Der Rückgang der Kirchenbesuche wurde Darwin, Freud und Marx zugeschrieben. Sogar der Ökonom Max Weber, der behauptete, dass die protestantische Ethik den Kapitalismus förderte, sagte voraus, dass dieser eines Tages das Christentum aufgrund der Zunahme von Produktion, Konsum und Konsumdenken ersticken würde. Es gibt anscheinend nicht viel, für das man beten kann, wenn man schon alles hat.

Eine weitere Theorie über den Niedergang des Christentums in Europa sind die gesellschaftlichen Veränderungen der 1960er Jahre (Sex, Drogen, Rock'n'Roll und Gewalttätigkeit). Die gleichen Einflüsse gab es auch in den USA, aber dort besuchen 36 % der Menschen wöchentlich den christlichen Gottesdienst, was dem katholischen Italien gleichkommt. Natürlich kann die soziale Revolution nicht ignoriert werden, und in den USA nimmt die Religion unter jungen Menschen am schnellsten ab. - Ein weiterer Grund für unsere leeren Sitzplätze ist, dass die Reformation mit der Bildung von Landeskirchen verstaatlicht wur-

de. Monopole in der Wirtschaft führen in der Regel zu schlechterem Service und unzufriedenen Kunden. Im Gegensatz dazu führte die Trennung von Kirche und Staat in den USA zu einem gesunden Wettbewerb unter 4000 Kirchen. Dort sind die Kirchen beheizt beziehungsweise klimatisiert. Die Kirchenbänke sind oft bequem, und die Geistlichen ahmen manchmal beliebte Psychologen nach, die den Notleidenden Trost spenden, selbst wenn diese zögern, die Sünde zu verurteilen oder wenigstens diejenigen zu tadeln, die die

Sünde der Völlerei begehen.

Es ist interessant, dass eine protestantische Kirche umso schneller untergeht, je toleranter und liberaler sie wird, da sie sich wie jeder andere säkulare Verein anfühlt. - Mir ist aufgefallen, dass viele meiner Freunde an Depressionen leiden, und fast alle sind Atheisten.

(Die statistischen Angaben stammen aus dem Buch „Civilization: The West and the Rest“ von Niall Ferguson.)

In unserer Meinungsecke wollen wir unterschiedliche Meinungen unserer Gemeinde darstellen und damit auch der Meinungsfreiheit Ausdruck verleihen. Die dargestellte Meinung ist dabei nicht unbedingt die vorrangige Meinung der Gemeinde.

Notizen

- Zur Einstimmung auf Weihnachten gab es am 8. Dezember ein gemütliches vorweihnachtliches Adventsstündchen mit Text- und Musikbeiträgen.

- Der Neujahrsgottesdienst begann dieses Mal erst um 15 Uhr - einer für diesen Tag sehr angeneh-

men Zeit. Als Besonderheit konnten sich die anwesenden Gemeindemitglieder persönlich von unserer Pfarrerin segnen lassen, und zwar mit Handauflegen und individuellem Segen. Alle nahmen dieses Angebot an und gingen sehr beglückt daraus hervor.

Gedanken von Teresa von Ávila (1515-1582)

Als ich diese Gedanken zugeschickt bekam, stellte ich fest, wie modern sie sind und wie viele davon mit der Jahreslosung 2024 in Zusammenhang gebracht werden können. Deshalb möchte ich sie weitergeben:

Unglücklich ist, wer nicht weiß, was lieben heißt.

Der Herr sieht nicht so sehr auf die Größe der Werke als auf die Liebe, mit der sie getan werden.

Die vollkommene Liebe wird uns nicht auf einmal zuteil, weil wir nicht alles auf einmal hergeben.

Wenn die Liebe vollkommen ist, so hat sie auch Kraft.

Ob wir Gott lieben, lässt sich nicht sicher wissen, wenn es auch wichtige Merkmale dafür gibt. Die Liebe zum Nächsten aber, die können wir wissen. Je mehr wir daran fortschreiten, umso größer wird auch die Gottesliebe.

Will eine Ehefrau mit ihrem Manne im Frieden leben, so muss sie sich, wie man sagt, ihm anbequemen; sie muß sich traurig zeigen, wenn er traurig ist, und fröhlich, wenn er fröhlich ist, auch wenn sie es niemals wäre.

Tu deinem Leib des Öfteren etwas Gutes, damit deine Seele Lust hat, darin zu wohnen.

Wahre Demut beunruhigt, verwirrt und stört

die Seele nicht, sondern bringt ihr Frieden, Trost und Ruhe.

Ich vermag nicht einzusehen, wie man Demut ohne Liebe und Liebe ohne Demut habe oder haben könne.

Bete nicht um leichtere Last, sondern um einen stärkeren Rücken.

Wer das Gebet übt, bleibt nicht lange in der Sünde. Denn entweder wird er das Gebet oder die Sünde lassen, weil Gebet und Sünde nicht nebeneinander bestehen können.

Gott gibt ja oft in einem Augenblick mehr, als wir in langer Zeit erringen können. Seine Werke lassen sich durch die Zeit nicht messen.

Gott und ich – wir sind zusammen immer die Mehrheit. Wenn die Liebe vollkommen ist, so hat sie auch die Kraft.

Eine der Lügen der Welt ist es, Menschen Herren zu nennen, da sie doch in Wirklichkeit nur Sklaven sind von tausenden Dingen.

Es ist etwas sehr Großes, ein freies Herz und ein ruhiges Gewissen zu haben. Wer den Nächsten nicht liebt, der liebt auch dich nicht, mein Herr.

Zsuzsa Hajdu-Siklósi

„Alles, was ihr tut, geschehe in Liebe!“ – Gar nicht so einfach!

Liebe Leserinnen und Leser, die Jahreslosung 2024 hat es mir dieses Jahr nicht leicht gemacht. „Alles, was ihr tut, geschehe in Liebe!“ (1. Kor 16,14), so lautet die Losung für dieses Jahr. Genau nach den Advents- und Weihnachtsgottesdiensten, wo die Liebe nicht zu kurz kommen darf und will, geht es also schon wieder um die Liebe. Ist das nicht ein bisschen langweilig, abgenutzt oder abgegriffen? „Alles, was ihr tut, geschehe in Liebe!“ - wirkt das nicht ein bisschen so, als hätte die Jury, die die Bibellosung auswählt, sich gedacht: Ach, jetzt mal was Nettes. Googeln wir halt mal, was dabei rauskommt, wenn wir Liebe und Bibel eingeben. Naja, ein bisschen verstehen könnte ich es ja.

Denn immer wieder höre ich es in Gesprächen. „Mensch, alles wird härter.“ Der Ton in Medien und Gesellschaft wird immer rauer. Da kann niemand mehr den anderen annehmen, nur weil die andere Person eben etwas anderes vertritt. Da kann man schon den Eindruck haben, dass nicht versucht wird, den anderen zu verstehen, sondern da wird eher geurteilt und verurteilt. Und dann ist da ja noch das Internet mit den Sozialen Medien; kaum mache ich Youtube auf und mir plärren schon Hasstiraden entgegen. Dabei wollte ich doch nur ein Lied anhören. Ich finde es manchmal ganz schön schwierig, in Zeiten von Fake News, Alternativen Fakten, Hass und Gewalt in den Medien den Kopf klar zu behalten und nicht den Kopf in den Sand zu stecken.

Eigentlich sind ja Meinungsverschiedenheiten normal. Wir müssen es aushalten, dass Menschen anders denken, handeln und fühlen als wir selbst. Davon werden wir auch nicht loskommen. Schließlich

sind Menschen einfach sehr unterschiedlich und haben unterschiedliche Interessen. Das ergibt nun mal Konflikte. Und Konflikte sind per se nicht schlecht. Sie sind erst einmal einfach normal, wenn Menschen aufeinandertreffen. Was Paulus, der Autor des ersten Briefes an die Korinther uns wohl raten würde? „Alles, was ihr tut, geschehe in Liebe!“ Das hat er der Korinthischen Gemeinde damals geschrieben.

Aber was soll das genau heißen? Klar, es könnte bedeuten, die Welt ein bisschen besser machen zu wollen. Und zwar nicht auf eine kitschige, gefühlige Art und Weise, sondern vielleicht netter miteinander umzugehen, mit mehr Liebe eben, freundlicher und respektvoller.

Direkt vor unserer Jahreslosung im Bibeltext finden wir noch einen Hinweis. Dort steht nämlich: „Wachet, steht im Glauben, seid mutig und seid stark!“ (1. Kor 16,13) Warum dieser Vers nicht noch zur Jahreslosung dazu genommen wurde, weiß ich nicht. Ich finde es aber fast ein wenig schade. Schließlich steht die Jahreslosung nicht einfach im luftleeren Raum, sondern Paulus verortet sie und bringt sie direkt in konkrete Zusammenhänge. Denn zur Liebe da gehören der Mut und die Stärke dazu, das macht

er hier ganz deutlich! Und noch etwas: Bei Liebe geht es nicht einfach um gutes Verhalten. Für Paulus ist die Liebe unter den Menschen möglich, weil Gott uns zuerst geliebt hat. Weil Christus als die Liebe Gottes unter uns Mensch geworden ist. Und ist es nicht wunderbar: Selbst dann, wenn es mir schwer fällt, die andere Person zu akzeptieren, weiß ich, dass Gott diese Hürden schon überwunden hat und wild drauflos liebt! Dann versuche ich es auch mit dem zweiten Teil: „Wachet, steht im Glauben, seid mutig und seid stark!“

Rebekka Pöhlmann

Engedjétek hozzám jönni...

Böjt

Böjtnek a húsvétot megelőző negyvennapos időszakot nevezzük, melynek az első napja hamvazószorda. A böjt eredetileg étkezési korlátozásokat jelentett, amik idővel más szokások időleges felhagyásával egészültek ki. A böjtölés az önvizsgálatot, a test és a lélek megtisztulását, az ünnepre való felkészülést segíti elő. A böjt liturgikus színe a lila, mely egyben a bűnbánat színe is.

A héthetes böjt a húsvéti ünnepkör része. A hamvazószordával kezdődő és nagyszombatig tartó idő-

szakba nem számítjuk bele a hat böjti vasárnapot, mert az egyház minden vasárnapot Jézus feltámadása ünnepének tart. Az utolsó böjti hetet nagyhétnek nevezzük. Mivel húsvét mozgó ünnep a naptárban – a tavaszi napéjegyenlőséget (március 21.) követő első holdtölte utáni vasárnapon tartjuk –, böjt első napjának, hamvazószordának sincs kötött helye.

Idén február 14-én kezdődik a böjt.

Böjti szókereső

Keresd meg az elrejtett szavakat!

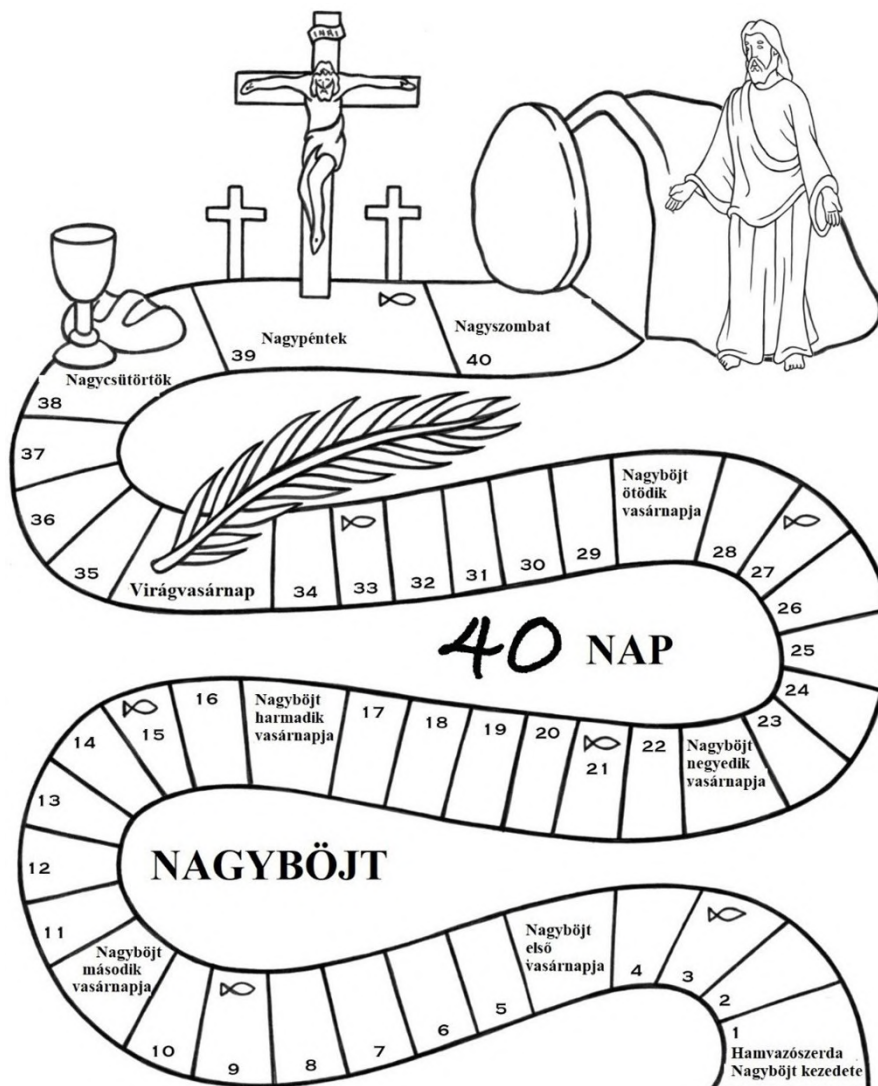
F	Z	G	C	Z	I	O	N	P	O	D	A	F	I	G	Y	E	L	É	S
F	T	B	P	M	N	A	D	L	G	S	Y	P	W	R	N	S	S	I	S
E	X	M	T	L	A	J	R	U	X	Z	L	D	O	D	J	U	B	Y	D
R	Z	Q	U	K	R	R	B	Ö	J	T	N	F	F	F	B	M	M	J	J
U	F	L	V	X	W	B	Ü	N	B	Á	N	A	T	E	R	F	W	R	H
J	V	A	S	Á	R	N	A	P	L	M	A	Y	F	Z	J	G	B	L	B
Z	Y	Y	I	M	Á	D	S	Á	G	C	J	K	D	S	A	D	W	R	M
H	I	M	P	N	Q	W	T	A	N	D	V	B	D	F	X	K	O	M	W
A	L	Z	C	K	U	R	V	R	A	D	Y	F	J	C	S	E	N	D	Z
M	K	E	A	J	V	Z	Z	N	G	R	J	U	Ó	V	P	X	A	X	G
V	C	O	N	D	S	X	P	A	Y	T	D	L	C	R	E	A	G	Y	A
A	Z	B	M	X	Z	O	D	G	C	O	Y	U	S	K	L	W	Y	H	D
Z	N	T	A	X	D	L	E	Y	S	L	O	O	E	I	O	G	H	K	P
Ó	H	A	N	Q	Z	E	P	P	Ü	E	R	E	L	T	H	R	É	Y	Z
S	T	P	I	B	D	E	H	É	T	M	H	O	E	D	I	F	T	F	S
Z	B	Q	E	T	P	W	Ú	N	Ö	O	E	K	K	L	K	R	W	U	L
E	G	G	A	Q	T	Y	S	T	R	N	J	N	E	X	Z	D	A	J	K
R	S	R	O	H	L	K	V	E	T	D	M	M	D	H	K	X	P	K	D
D	D	H	L	R	D	K	É	K	Ö	Á	A	N	E	G	Y	V	E	N	N
A	P	H	L	L	O	W	T	S	K	S	H	W	T	Z	L	R	R	A	X

BÖJT
HAMVAZÓSZERDA
JÓCSELEKEDET
NAGYCSÜTÖRTÖK
NEGYVEN

BŰNBÁNAT
HÚSVÉT
LEMONDÁS
NAGYHÉT
ODAFIGYELÉS

CSEND
IMÁDSÁG
LILA
NAGYPÉNTEK
VASÁRNAP

SZÍNEZZ KI MINDEN NAP 1 MEZŐT!

„Békességet hagyok rátok. Az én békémet adom nektek. Nem úgy adom, ahogy a világ adja nektek.”
Jn 14,23-29

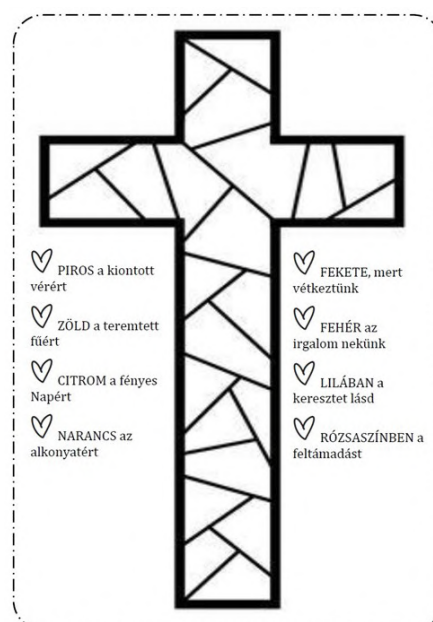
EGY BETŰT VÁLTOZTASS!

1.	B	Ö	J	T
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.	B	É	K	E

Meghatározások:

1. Önmegtartóztatás
2. rosszat
3. Ne a jobbat!
4. Táncos mulatságot
5. hatalmas csomag, áru
6. fiú név
7. bús
8. labdajáték
9. görög betű
10. Azt mondja: brekeke

Feladat: Eljutni a Böjt szótól a Béke szóig. Jézus békéje valami más, mint ez a rejtvény. Amíg Jézus békéje el nem tölti szívünket, addig is fejtjük meg ezt a feladványt!

Jézus bevonul Jeruzsálembe

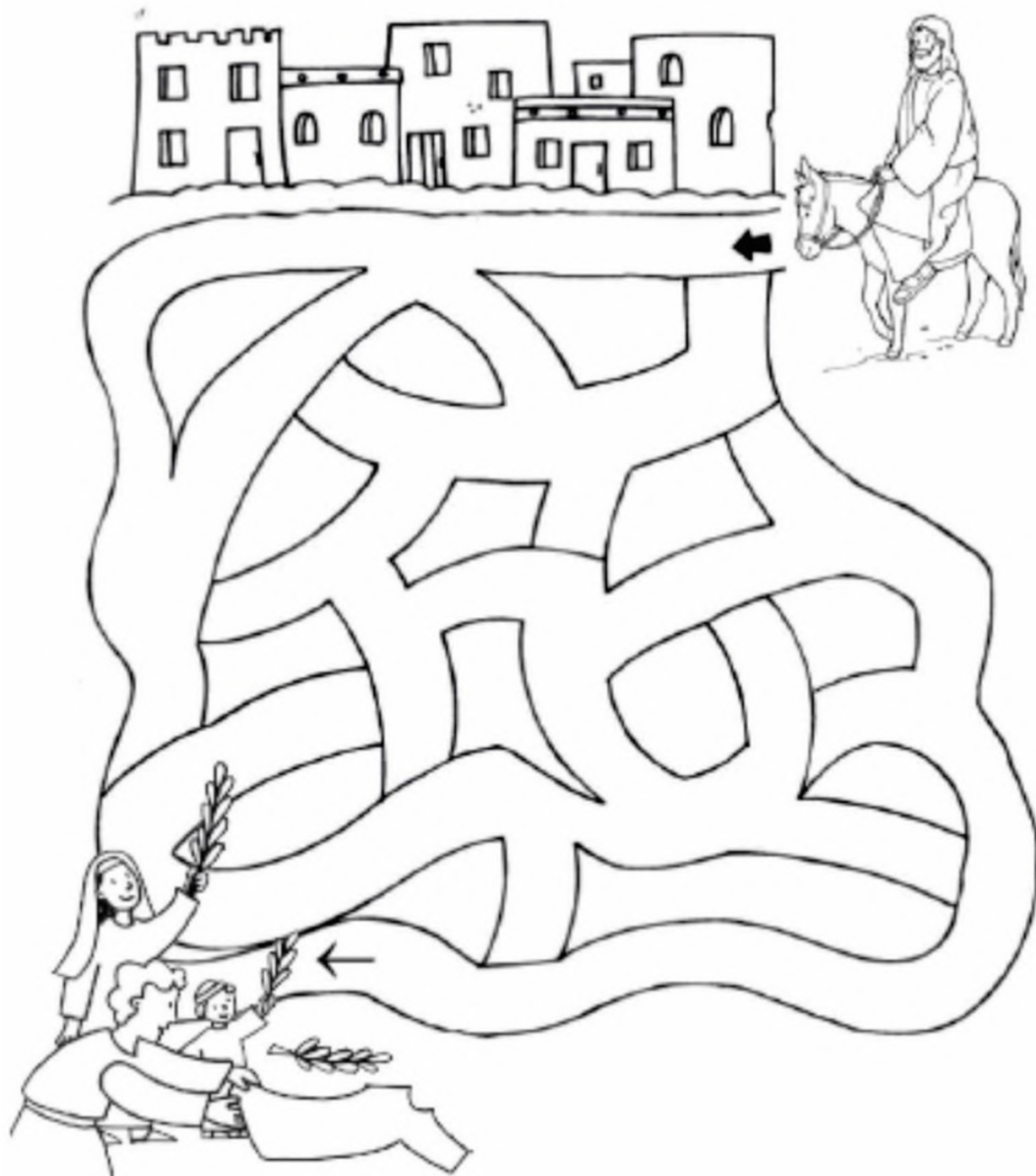

Jézus királyként vonult be Jeruzsálembe. A gyerekek pálmaágakat lengettek, ruhájukat leterítették a földre amikor köszöntötték.

Amikor Jézus Jeruzsálem felé közeledett szamárhátan, az emberek ezt kiáltották: „Hozsánna”.

Segíts Jézusnak, hogy befejezze az útját, majd színezd ki a rajzot!

KERESS 9 ELTÉRÉST A KÉT KÉP KÖZÖTT !

Összeállította: Kovácsné Tóth Anna

Tervezett programok

Csoportjaink alkalmai

- **bibliaóra** minden szerdán 18 órakor a klubszobában (március 6-án és 27-én elmarad)
- **ifi-Jugendgruppe** minden pénteken 18 órakor az ifi-teremben
- **nőslénykör** (férfi beszélgetőkör) március 11-én, hétfőn 20 órakor a klubszobában
- **női imaóra** február 21-én, március 6-án és 21-én, szerdán 19 órakor a klubszobában
- **Glaubensgesprächskreis** február 23-án és március 22-én, pénteken 15.30-kor a klubszobában
- **baba-mama kör** február 21-én, március 6-án és 20-án, szerdán 10 órakor a klubszobában (bővebb infor-

máció: bmksopron@gmail.com)

- **gyerek-istentiszteleti teaház** március 10-én, vasárnap a gyerek-istentisztelet után a kisteremben
- **Fifi** (fiatal ifi) március 2-án, szombaton 9.30-kor a klubszobában
- **bábcsoport** február 17-én és március 22-én, szombaton 10 órakor a klubszobában
- **Kindergruppe** február 21-én és március 13-án, szerdán 16.30-kor a klubszobában
- **Kirchenkaffee** február 18-án és március 10-én, vasárnap, a német istentisztelet után a kisteremben

Egyéb programok

Február 25-én, vasárnap a délelőtti istentiszteletek előtt és után a templom előterében adhatják le a gyülekezeti tagok szavazatukat a gyülekezeti tisztségekre jelöltekre. Aznap a 15 órakor kezdődő balfi istentisztelethez csatlakozóan tervezzük megválasztani a balfi gyülekezet tisztségviselőit és presbitereit.

Március 5-én, 6-án és 7-én, kedden, szerdán és csütörtökön 18 órakor böjti evangelizációs sorozatot tartunk a nagyteremben. Igét hirdet Gömbös Tamás nemeskér-szakonyi lelkész.

Március 9-én, szombaton egyházmegyei hittanversenyt tartunk Sopronban, az Eötvös középiskolában.

Március 10-én, vasárnap tartjuk a tisztújítás második fordulóját, a délelőtti istentiszteletek előtt és

után a templom előterében adhatják le a gyülekezeti tagok szavazatukat.

Március 13. szerda és 15. péntek között lehet regisztrálni a Hunyadi iskola szeptemberben induló 1. évfolyamára az iskola honlapján.

Március 22-én, pénteken 18 órakor a Harkai Katolikus Karitászt szervezésében fogyatékkal élő fiatalok adják elő a passiótörténetet templomunkban.

Március 25-én, hétfőn 18 órakor Sárdy Barbara Gospel passió című művét adják elő templomunkban.

Március 28-án, nagycsütörtökön a 18 órakor kezdődő kétnyelvű istentisztelet keretében iktatjuk be gyülekezetünk megválasztott tisztségviselőit és presbitereit.

Napközi gyerektábor

2024 nyarán is tartunk magyar nyelvű napközi gyerektábort. A tervezett dátum: július 1-5. + 7. Néhány héten belül részleteket is közzéteszünk. Várjuk a családok jelentkezését!

Lélekkel, ismerettel

Magyarországi Evangélikus Egyház
Technikai szám: 0035

Soproni Evangélikus Alapítvány
Adószám: 18986745-1-08

Soproni Evangélikus Egyházközség

Kíváncsi vagy, hogy az Úr Jézus és
a tanítványai, hogyan ünnepelték meg
a **Széder** estét?
Mit mondott és tett Jézus azon az éjszakán?
Nagycsütörtökön
hallhatsz minderről, sőt meg is ízlelheted!

Szeretettel várunk Mindenkit
március 28-án,
Nagycsütörtök délelőttjén **9.30-kor**
a gyülekezeti ház nagytermébe!

Jelentkezéseket a sopron@lutheran.hu címre
kérjük március 24-ig!

Istentiszteleti szolgálati beosztás

2024. böjt – húsvét

február 18., böjt 1. (Invocavit) vasárnapja
8.00 magyar: Dr. Tóth Károly
9.00 német: Elfi Fiedler
9.00 gyerek-istentisztelet: Dr. Tóth Károly
10.00 magyar (úrvacsorás): Dr. Tóth Károly
15.00 Balf (úrvacsorás): Dr. Tóth Károly
február 22.
17.00 Wochenpredigt: Rebekka Pöhlmann
február 25., böjt 2. (Reminiscere) vasárnapja
8.00 magyar (áldozati gyűjtéssel): Pelikán András
9.00 német (áldozati gyűjtéssel): Rebekka Pöhlmann
9.00 gyerek-istentisztelet: Dr. Tóth Károly
10.00 magyar (áldozati gyűjtéssel): Pelikán András
15.00 Balf: Rebekka Pöhlmann
16.00 Fertőszentmiklós: Rebekka Pöhlmann
február 29.
17.00 úrvacsorás Wochenpredigt: Rebekka Pöhlmann

március 3., böjt 3. (Oculi) vasárnapja
8.00 magyar (úrvacsorás): Pelikán András
9.00 német: Rebekka Pöhlmann
9.00 gyerek-istentisztelet: Dr. Tóth Károly
10.00 magyar („Tízórai”, úrvacsorás): Pelikán András
15.00 Balf: Pelikán András
16.00 kórházkápolna: Pelikán András
március 5.
18.00 böjti evangelizáció: Gömbös Tamás nemeskér-szakonyi lelkész
március 6.
18.00 böjti evangelizáció: Gömbös Tamás nemeskér-szakonyi lelkész
március 7.
17.00 Wochenpredigt: Gömbös Tamás nemeskér-szakonyi lelkész
18.00 böjti evangelizáció: Gömbös Tamás nemeskér-szakonyi lelkész

március 10., böjt 4. (Laetare) vasárnapja

- 8.00 magyar: Dr. Tóth Károly
 9.00 német
 9.00 gyerek-istentisztelet: Dr. Tóth Károly
 10.00 magyar (személyes igei áldással):
 Dr. Tóth Károly
 15.00 Balf: Dr. Tóth Károly
 16.00 Fertőszentmiklós: Dr. Tóth Károly

március 14.

- 17.00 Wochenpredigt: Rebekka Pöhlmann

március 17., böjt 5. (Judica) vasárnapja

- 8.00 magyar: Pelikán András
 9.00 német (úrvacsorás): Rebekka Pöhlmann
 9.00 gyerek-istentisztelet: Pelikán András
 10.00 magyar (úrvacsorás): Pelikán András
 15.00 Balf (úrvacsorás): Pelikán András

március 21.

- 17.00 Wochenpredigt: Rebekka Pöhlmann

március 24., virágvasárnap

- 8.00 magyar: Dr. Tóth Károly
 9.00 német: Rebekka Pöhlmann
 9.00 gyerek-istentisztelet: Dr. Tóth Károly
 10.00 magyar: Dr. Tóth Károly
 15.00 Balf: Dr. Tóth Károly

március 28., nagycsütörtök

- 9.30 gyerek-istentisztelet (széder):
 Matus Klára Krisztina
 18.00 kétnyelvű (úrvacsorás, a tisztségviselők
 beiktatásával): Rebekka Pöhlmann
 és Dr. Tóth Károly

március 29., nagypéntek

- 8.00 magyar (úrvacsorás): Pelikán András
 9.00 német (úrvacsorás): Rebekka Pöhlmann
 10.00 magyar (úrvacsorás): Pelikán András
 18.00 magyar (passióolvasással és csatlakozó
 úrvacsorával): Dr. Tóth Károly

március 30., nagyszombat

- 14.00 német a temetőkápolnában:
 Rebekka Pöhlmann
 15.00 magyar a temetőkápolnában: Pelikán András

március 31., húsvétvasárnap

- 5.45 magyar (úrvacsorás): Dr. Tóth Károly
 8.00 magyar (úrvacsorás, áldozati gyűjtéssel):
 Dr. Tóth Károly
 9.00 német (úrvacsorás, áldozati gyűjtéssel):
 Rebekka Pöhlmann
 10.00 magyar (úrvacsorás, áldozati gyűjtéssel):
 Dr. Tóth Károly
 15.00 Balf (úrvacsorás): Dr. Tóth Károly
 16.15 Fertőszentmiklós (úrvacsorás):
 Dr. Tóth Károly

április 1., húsvéthétő

- 8.00 magyar (úrvacsorás): Pelikán András
 9.00 német: Rebekka Pöhlmann
 10.00 magyar (csatlakozó úrvacsorás):
 Pelikán András

A 10 órakor kezdődő magyar nyelvű istentisztelet minden vasárnap csatlakozó úrvacsorás.
 Minden vasárnap és az egyházi ünnepek első napján 15 órakor istentiszteletet tartunk
 a Fabricius szeretetotthon kápolnájában.

Christophoros

A Soproni Evangélikus Egyházközség újságja, nyomtatva 270 példányban.

Várható következő megjelenés: 2024. húsvét, Felelős kiadó: Dr. Tóth Károly

9400 Sopron, Színház utca 27. e-mail: sopron@lutheran.hu, web: <https://sopron.lutheran.hu>

tel: 99/523-002 számlaszám: 11737083-20006895